

รายงานข้อมูลสถานการณ์
ด้านความรุนแรงในครอบครัว
สำหรับการรายงานตามมาตรา 17
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550
ประจำปี 2564

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คำนำ

รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2564 ซึ่งจัดทำโดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรายงานฉบับที่ 13 มีข้อมูลที่รวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลที่จัดเก็บจากพื้นที่ และข้อมูลภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th แม้ข้อมูลจะมาจากหลายแหล่ง การจัดเก็บข้อมูลตามภารกิจของแต่ละหน่วยงาน อาจมีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับฐานข้อมูล กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลาการจัดเก็บ และปัจจัยอื่น ๆ แต่ก็แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวในแต่ละปี

รายงานฉบับนี้ จัดทำขึ้นในช่วงที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีนโยบายและให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ซึ่งกระทรวงฯ ได้ดำเนินการขับเคลื่อนทั้งงานนโยบายและงานปฏิบัติเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว นอกจากนี้ ได้มีการพัฒนากระบวนการทำงาน และระบบข้อมูลการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวอีกด้วย ซึ่งการปรับปรุงเชิงโครงสร้าง ระบบงาน และการมีนโยบายที่ชัดเจนจะเอื้อต่อการเสริมสร้างมาตรการ กลไก การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง และระบบฐานข้อมูลที่มุ่งเน้นการบูรณาการกับภาคีเครือข่ายมากยิ่งขึ้น เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะช่วยสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับสามารถใช้อ้างอิงหรือเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจ นำไปสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ครอบคลุมตรงตามความต้องการและความจำเป็นของพื้นที่หรือหน่วยงานในการลดความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว รวมทั้งกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนการดำเนินงานต่อไป

(นางพัชรี อาระยะกุล)

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กันยายน 2565

สารบัญ

หน้า

คำนำ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	ค
สารบัญแผนภูมิ	จ
บทสรุปผู้บริหาร	ฉ
รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	1
ส่วนที่ 1 รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2564	2
1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	3
2) สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	8
3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร	10
4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	10
5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (Social Assistance Centre) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	13
6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน	15
7) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	17
8) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	20
9) สมาคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	20
10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ	22
11) มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)	23
12) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	26
13) มูลนิธิเพื่อนหญิง	27
14) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	28
15) การสำรวจข้อมูลสถานการณ์ครอบครัวไทยในช่วงการแพร่ระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)	35
16) ตัวอย่างกรณีศึกษา ความรุนแรงในครอบครัวในช่วงปี พ.ศ. 2563 - 2564	37
ส่วนที่ 2 รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	40
1) ข้อมูลจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง	40
2) ข้อมูลบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครอง ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร. 6)	48
ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรง ในครอบครัว และแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วย ความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	49
เอกสารอ้างอิง	55

สารบัญตาราง

ตารางที่	ตาราง	หน้า
1	แสดงจำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงที่เข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	3
2	แสดงจำนวนผู้มารับบริการจำแนกตามประเภทผู้กระทำความรุนแรงที่มาเข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข	6
3	แสดงจำนวนผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรงที่เข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข	7
4	แสดงการให้ความช่วยเหลือ จำแนกตามลักษณะปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	8
5	แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง ที่เข้ารับบริการของโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	9
6	แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของโรงพยาบาลตำรวจ	12
7	แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของบ้านพักเด็กและครอบครัว	17
8	แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองที่เข้ารับบริการของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	20
9	แสดงข้อมูลการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อนของสำนักสงเคราะห์และสวัสดิการสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำแนกตามลักษณะของปัญหา	21
10	แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองที่เข้ารับบริการของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	26
11	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2555 – 2564 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเมล www.violence.in.th	28
12	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามประเภทเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเมล www.violence.in.th	29
13	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสถานที่เกิดเหตุจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเมล www.violence.in.th	31
14	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2564 จำแนกตามภูมิภาคที่มีการบันทึกเหตุการณ์จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเมล www.violence.in.th	32
15	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2564 จำแนกตามภูมิภาคและจังหวัดจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเมล www.violence.in.th	32-33
16	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2564 จำแนกตามจังหวัด 10 จังหวัด จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเมล www.violence.in.th	34
17	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	41

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	ตาราง	หน้า
18	แสดงประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศและอายุของผู้ถูกกระทำที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	41
19	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุดทั่วประเทศ ประจำปี 2564 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม -31 ธันวาคม 2564)	43
20	แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทสำนวนคดี สำนักคดีชั้นพนักงานอัยการ และสำนวนคดีชั้นศาล ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2564 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2564)	43
21	แสดงสถิติจำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้กระทำผิด และจำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกกระทำ ของสำนักอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2564 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2564)	45
22	แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกกระทำ ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2564 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม -31 ธันวาคม 2564)	46
23	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม	47
24	แสดงข้อมูลเปรียบเทียบระหว่างสถิติข้อมูลของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข กับข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	49

สารบัญแนกนุบิ

แผนภูมิที่	หน้า
1 แสดงจำนวนผู้มารับบริการจำแนกตามเพศและช่วงอายุของผู้ถูกระทำความรุนแรงที่เข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข	4
2 แสดงจำนวนผู้มารับบริการจำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรงที่เป็นเหตุหลักให้เข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข	5
3 แสดงลักษณะปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์บริการสาธารณสุขในสังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร	10
4 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศที่เข้ารับบริการของโรงพยาบาลตำรวจ	11
5 แสดงข้อมูลจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกระทำความรุนแรง	14
6 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุที่เข้ารับบริการของบ้านพักเด็กและครอบครัว	15
7 แสดงประเภทปัญหาความรุนแรงจำแนกตามเพศผู้ถูกระทำความรุนแรงที่เข้ารับบริการของบ้านพักเด็กและครอบครัว	16
8 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศที่เข้ารับบริการของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย	18
9 แสดงการให้ความช่วยเหลือ จำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย	19
10 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงที่เข้ารับบริการของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ	22
11 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศที่เข้ารับบริการของมูลนิธิปวีณาหงสกุลฯ	23
12 แสดงการให้ความช่วยเหลือ จำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของมูลนิธิปวีณาหงสกุลฯ	24
13 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงที่เข้ารับบริการของมูลนิธิปวีณาหงสกุลฯ	25
14 แสดงการให้ความช่วยเหลือ จำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของมูลนิธิเพื่อนหญิง	27
15 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้งานเว็บไซต์ www.violence.in.th	29
16 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกระทำความรุนแรงจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้งานเว็บไซต์ www.violence.in.th	30
17 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2564 จากแบบ คร.6 จำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ ภายใต้งานเว็บไซต์ www.violence.in.th	48

บทผู้บริหาร

การรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2564 เป็นการนำเสนอภาพรวมการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวของประเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นไปตาม มาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานที่แสดงจำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนด มาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงาน เจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความรายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง โดยรายงานฉบับนี้ มีเนื้อหาหลัก 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2564 ที่รวบรวมจาก หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข 2) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร 3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร 4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ 5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (Social Assistance Center) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ 6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน 7) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ 8) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล 9) สภาสังคมสงเคราะห์ แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ 10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า โสมสวลีฯ 11) มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) 12) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก 13) มูลนิธิ เพื่อนหญิง และ 14) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.) รวมทั้งข้อมูลการสำรวจข้อมูลสถานการณ์ครอบครัว ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และจากข้อมูลที่รวบรวมลักษณะการให้บริการ ความช่วยเหลือ การประสานความร่วมมือ หรือมีการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่รวบรวมจากหน่วยงานทั่วประเทศ ได้แก่ ข้อมูลในปี 2564 มีผู้เข้ารับ บริการที่ศูนย์พึ่งได้ จำนวน 16,672 ราย หรือเฉลี่ยจำนวน 46 ราย/วัน ในจำนวนดังกล่าว ผู้ที่ถูกกระทำ ความรุนแรงมากที่สุด เป็นเพศหญิง จำนวน 15,056 ราย รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 1,605 ราย และเพศทางเลือก จำนวน 11 ราย ตามลำดับ ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ อายุ 10 ปี – ไม่เกิน 20 ปี ถูกกระทำ ความรุนแรง มากที่สุด จำนวน 5,377 ราย รองลงมา คือ ช่วงอายุ 20 ปี – ไม่เกิน 30 ปี จำนวน 3,252 ราย และช่วงอายุ 30 ปี - ไม่เกิน 40 ปี จำนวน 2,691 ราย ทั้งนี้ มีจำนวนเด็กและเยาวชนถูกกระทำ ความรุนแรง (อายุไม่เกิน 20 ปี) จำนวน 6,739 ราย และข้อมูลจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ในปี 2564 ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว มีจำนวน 2,114 เหตุการณ์ ความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้กระทำและผู้ถูกกระทำที่เกิดขึ้นมากที่สุดสามอันดับแรก คือ ระหว่างสามีกับภรรยา จำนวน 1,106 เหตุการณ์ รองลงมา คือ ระหว่างบิดามารดากระทำต่อบุตร จำนวน 620 เหตุการณ์ และปู่/ย่า/ตา/ยายกระทำกับหลาน จำนวน 94 เหตุการณ์ โดยสาเหตุ/ปัจจัยของความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้นมากที่สุด เมาสุรา/ยาเสพติด จำนวน 1,157 เหตุการณ์ รองลงมา คือ สุขภาพกาย/จิต จำนวน 474 เหตุการณ์ และนอกใจ/หึงหวง จำนวน 379 เหตุการณ์

ในปี พ.ศ. 2564 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ดำเนินการสำรวจสถานการณ์ครอบครัวไทยในช่วงการ ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ครอบครัวไทยในช่วงการระบาดฯ พบว่า ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบ คิดเป็นร้อยละ 94.78 โดยเรื่องที่ได้รับผลกระทบสูงสุด 3 อันดับแรก คือ รายได้ลดลง รองลงมา คือ สุขภาพจิตเสื่อมโทรมและค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ข้อเสนอแนะสิ่งที่ต้องการของผู้ให้ข้อมูล หากเกิดเหตุการณ์ความรุนแรง ในครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้หน่วยงานช่วยเหลือเรื่องการระงับเหตุทันทีที่ร้องลงมา คือ สอบถามพูดคุย รับฟังปัญหา ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ และอำนวยความสะดวกให้อยู่ในที่ปลอดภัย และคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ได้จัดทำรายงานการสำรวจระดับประเทศ ความรุนแรงในครอบครัวภายใต้สถานการณ์การระบาดโรคโควิด-19

และตัวอย่างกรณีศึกษาความรุนแรงในครอบครัวในช่วงปี พ.ศ. 2563 – 2564 ซึ่งเป็นข้อมูลจากศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวกรุงเทพมหานคร และส่วนภูมิภาค ตัวอย่างกรณีศึกษาความรุนแรงในครอบครัว ได้แก่ กรณีสามีทำร้ายร่างกาย บังคับข่มขู่ ไม่ส่งเสียเลี้ยงดู กรณีภรรยาถูกสามีทำร้ายร่างกายบาดเจ็บสาหัส และกรณีสามีขบถคู่ค้า ทำร้ายร่างกาย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2564 ได้แก่ จำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ โดยเป็นข้อมูลที่รวบรวมจากหน่วยงานและแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1) **หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง 3 หน่วยงาน** ได้แก่ ข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในปี 2564 มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว 85 คดี แบ่งเป็นการร้องทุกข์ จำนวน 84 คดี และไม่ร้องทุกข์ จำนวน 1 คดี โดยมีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน 5 คำสั่ง และมีการยอมความ ขึ้นสอบสวน จำนวน 1 คำสั่ง

ส่วนข้อมูลของสำนักงานอัยการสูงสุด แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติฯ ที่เข้าสู่กระบวนการของอัยการ ในชั้นพนักงานอัยการ แบ่งเป็น สั่งฟ้อง จำนวน 282 เรื่อง ไม่ฟ้อง จำนวน 3 เรื่อง ยุติคดี (ยอมความ) จำนวน 10 เรื่อง และใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 6 เรื่อง

และสำนักงานศาลยุติธรรมมีคดีฟ้องศาลโดยตรงในปี 2564 มีจำนวน 168 คดี และออกคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ ตามมาตรา 10 วรรคสอง จำนวน 22 คำสั่ง

2) **การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ปี 2564** แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2564 จำนวน 1,932 ความช่วยเหลือ

ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้กำหนดแนวทางที่จะดำเนินการในการคุ้มครองสถาบันครอบครัวสืบเนื่องในปี 2565 ได้แก่

1) **การเสริมสร้างกลไกเครือข่ายในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว** สค. ได้กำหนดแนวทางดำเนินการ ได้แก่ การดำเนินการขับเคลื่อนบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว การดำเนินการคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว การเสริมสร้างและสนับสนุนศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และการเสริมสร้างกลไกท้องถิ่น “ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.)” อย่างต่อเนื่อง

2) **การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550** สค. ได้กำหนดแนวทางดำเนินการ ได้แก่ การเสริมสร้างพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฯ การพัฒนาศักยภาพของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฯ การเสริมสร้างพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี

3) **การดำเนินการปรับปรุงกฎหมายป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว** สค. ได้กำหนดแนวทางดำเนินการปรับปรุง แก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ให้มีผลในทางปฏิบัติ

4) **การสร้างทัศนคติความรู้ความเข้าใจต่อประชาชนเพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว** สค. กำหนดแนวทางการจัดงานรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี บุคคลในครอบครัว และความรุนแรงในสังคมทุกรูปแบบ ทั้งการจัดงานรณรงค์ยุติความรุนแรงและการผลิตสื่อรณรงค์ยุติความรุนแรงฯ

รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อคณะรัฐมนตรี และรัฐสภา เพื่อทราบปีละครั้ง ดังนี้

- 1) จำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว
- 2) จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์
- 3) จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ หรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล
- 4) จำนวนการยอมความ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดทำรายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงฯ ดังกล่าว ได้จัดทำรายงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภามาแล้ว รวม 12 ฉบับ ได้แก่ รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2551 ถึงปี 2563 ตามลำดับ สำหรับรายงานฉบับนี้เป็นฉบับประจำปี 2564 ซึ่งเป็นฉบับที่ 13 ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2564 ซึ่งได้รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2564 ได้แก่

- ข้อมูลจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ ซึ่งรวบรวมจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม
- ข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ที่แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ทั้งที่เป็นคดี และที่ไม่เป็นคดี รวมถึงคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ซึ่งรวบรวมจากศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั่วประเทศ
- ข้อมูลจากบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น ตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือแบบ คร.6 ซึ่งบันทึกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั่วประเทศ

ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวและข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ส่วนที่ 1

รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2564

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ดำเนินการรวบรวมและประมวลข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2564 จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีลักษณะและระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูลแตกต่างกันตามภารกิจของแต่ละหน่วยงาน บางหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลเป็นช่วงปีงบประมาณ (ตุลาคม 2563 – กันยายน 2564) และบางหน่วยงานจัดเก็บเป็นรายปีปฏิทิน (มกราคม – ธันวาคม 2564) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- 2) สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร
- 3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
- 4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- 5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (Social Assistance Center) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- 6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน
- 7) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
- 8) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล
- 9) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
- 10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ
- 11) มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)
- 12) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก
- 13) มูลนิธิเพื่อนหญิง
- 14) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.)
- 15) การสำรวจข้อมูลสถานการณ์ครอบครัวในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
- 16) ตัวอย่างกรณีศึกษา ความรุนแรงในครอบครัวในช่วงปี พ.ศ. 2563 - 2564

1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้รายงานข้อมูลสถิติเด็กและสตรีที่ถูกกระทำ ความรุนแรงและเข้ารับบริการในศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 543 แห่ง ในช่วงเดือน ตุลาคม 2563 - กันยายน 2564 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำ ความรุนแรงที่เข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัด กระทรวงสาธารณสุข

ปี	จำนวนโรงพยาบาล (แห่ง)	เพศผู้ถูกกระทำ ความรุนแรง (ราย)			รวม (ราย)	เฉลี่ย การถูกทำร้าย (ราย/วัน)
		เพศชาย	เพศหญิง	เพศทางเลือก		
2559	558	1,079	18,919	20	20,018	55
2560	622	1,301	19,910	7	21,218	58
2561	440	972	13,248	17	14,237	39
2562	512	1,265	14,523	9	15,797	43
2563	566	1,575	15,090	11	16,676	46
2564	543	1,605	15,056	11	16,672	46

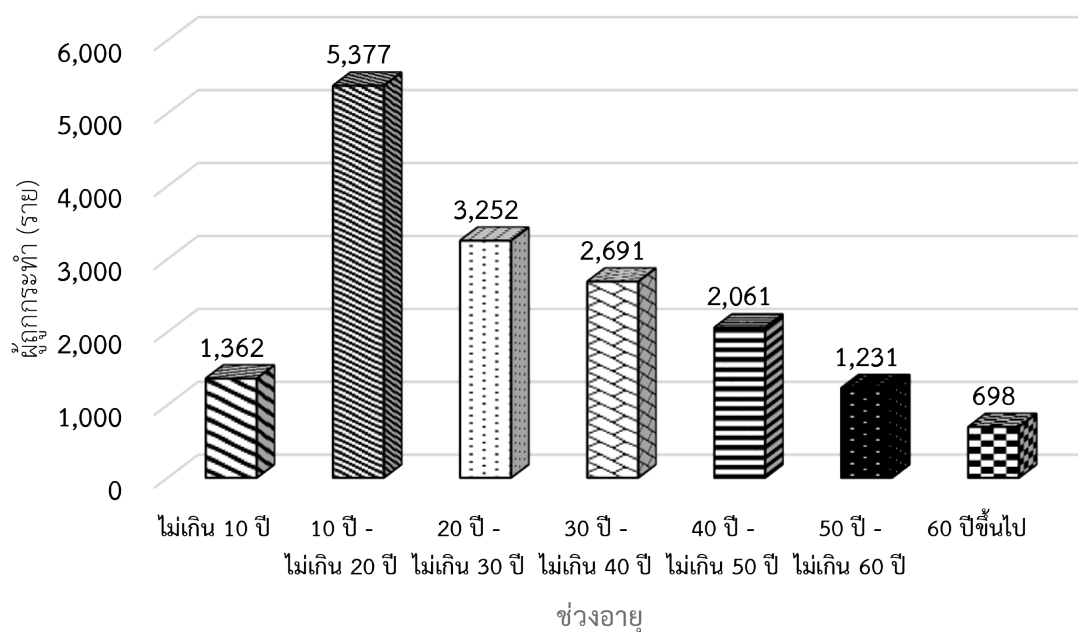
ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ วันที่ 11 เมษายน 2565)

ข้อมูลจากตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงที่เข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัด กระทรวงสาธารณสุข โดยในปี 2564 มีผู้เข้ารับบริการ จำนวน 16,672 ราย หรือเฉลี่ยจำนวน 46 ราย/วัน ในจำนวน ดังกล่าว ผู้ที่ถูกกระทำ ความรุนแรงมากที่สุดเป็นเพศหญิง จำนวน 15,056 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.30 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 1,605 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.63 และเพศทางเลือก จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.07 ตามลำดับ

ด้านสัญชาติของผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ จำนวน 16,672 ราย ประกอบด้วยสัญชาติไทย จำนวน 16,269 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.58 และเป็นต่างชาติ/ต่างด้าว จำนวน 403 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.42

แผนภูมิที่ 1 แสดงจำนวนผู้มารับบริการจำแนกตามเพศและช่วงอายุของผู้ถูกระทำความรุนแรงที่เข้ารับบริการของ ศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

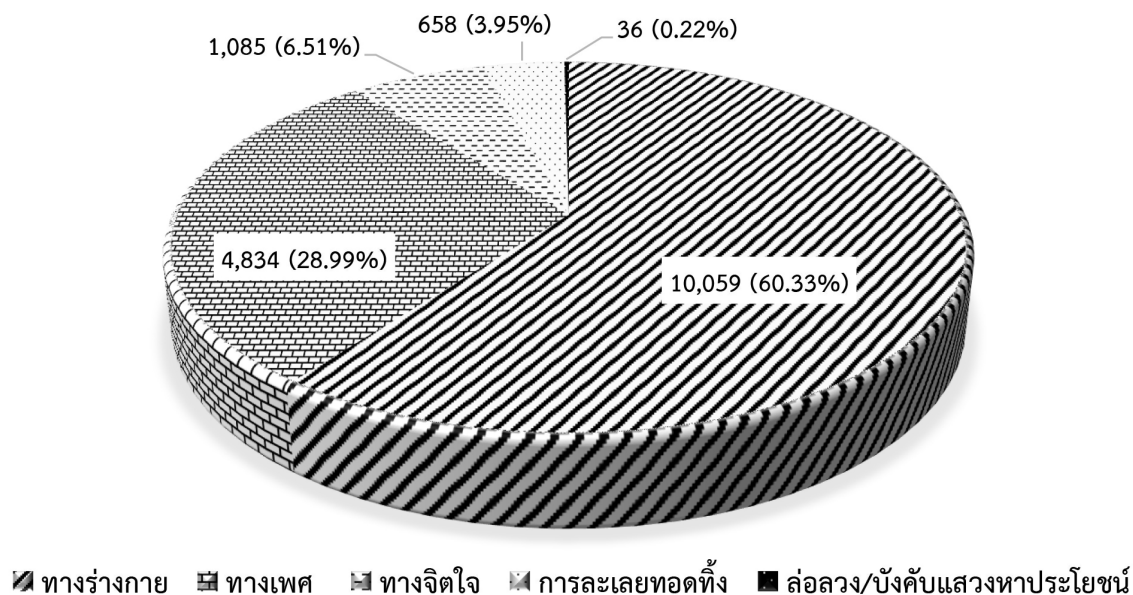

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ วันที่ 11 เมษายน 2565)

ข้อมูลจากแผนภูมิที่ 1 แสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามเพศและช่วงอายุของผู้ถูกระทำความรุนแรงของ ศูนย์พึ่งได้ จำนวน 16,672 ราย พบว่า ช่วงอายุที่เข้ารับบริการมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ อายุ 10 ปี - ไม่เกิน 20 ปี ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 5,377 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.25 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 20 ปี - ไม่เกิน 30 ปี จำนวน 3,252 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.51 และช่วงอายุ 30 ปี - ไม่เกิน 40 ปี จำนวน 2,691 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.14 ทั้งนี้ มีจำนวน เด็กและเยาวชนถูกระทำความรุนแรง (อายุไม่เกิน 20 ปี) จำนวน 6,739 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.42

แผนภูมิที่ 2 แสดงจำนวนผู้มารับบริการจำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรงที่เป็นเหตุหลักให้เข้ารับบริการ ของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ วันที่ 11 เมษายน 2565)

หมายเหตุ : การพัฒนาฐานข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 – 2547 แบ่งประเภทความรุนแรงต่อเด็กและสตรีออกเป็น 4 ประเภท คือ ความรุนแรงด้านร่างกาย จิตใจ เพศ และด้านสังคม ต่อมาในปี 2548 เปลี่ยนด้านสังคมเป็นการถูกละเลยทอดทิ้ง และได้เพิ่มประเภทความรุนแรงเป็น 5 ประเภท ในปี 2551 โดยเพิ่ม การล่อลวงบังคับแสวงหาผลประโยชน์

จากแผนภูมิที่ 2 แสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรงที่เป็นเหตุหลักให้เข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้ จำนวน 16,672 ราย พบว่า ประเภทของการกระทำความรุนแรงมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ถูกกระทำทางร่างกาย จำนวน 10,059 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.33 รองลงมา คือ ถูกกระทำทางเพศ จำนวน 4,834 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.99 และถูกกระทำความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 1,085 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.51

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนผู้มารับบริการจำแนกตามประเภทผู้กระทำความรุนแรงที่เข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้
โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	ประเภทผู้กระทำ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1	พ่อ	597	3.57
2	แม่	546	3.26
3	พี่/น้อง	431	2.58
4	ญาติ	813	4.86
5	พ่อบุญธรรม/แม่บุญธรรม	12	0.07
6	พ่อเลี้ยง/แม่เลี้ยง	313	1.87
7	ลูกสาว/ลูกชาย/ลูกเลี้ยง	519	3.10
8	ผู้ดูแล/ผู้อุปการะ	47	0.28
9	สามี/ภรรยา/คู่เพศทางเลือก	4,852	29.01
10	แฟน	3,844	22.98
11	เพื่อน	860	5.14
12	เพื่อนร่วมงาน	152	0.91
13	เพื่อนบ้าน	804	4.81
14	ครู	83	0.50
15	นายจ้าง	51	0.30
16	ลูกจ้าง	15	0.09
17	พระ/นักบวช	26	0.16
18	คนไม่รู้จักรัก/คนแปลกหน้า	915	5.47
19	อื่น ๆ (คนรู้จักทาง Facebook, แฟนเก่า, เพื่อนของญาติ)	1,846	11.04
	รวม	16,726	100.00

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ วันที่ 11 เมษายน 2565)

หมายเหตุ : ใน 1 เหตุการณ์ความรุนแรงมีผู้กระทำความรุนแรงมากกว่า 1 คน

ข้อมูลจากตารางที่ 2 จำแนกเฉพาะผู้กระทำที่เป็นบุคคลในครอบครัว พบว่า ในลำดับ 1 - 9 จะมีผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 8,130 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.60 จากผู้กระทำความรุนแรงทั้งหมด 16,726 ราย

ข้อมูลจำนวนผู้กระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทผู้กระทำความรุนแรง จำนวน 16,726 ราย ซึ่งใน 1 เหตุการณ์ความรุนแรง มีผู้กระทำความรุนแรงมากกว่า 1 คน พบว่า สามี/ภรรยา/คู่เพศทางเลือก กระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 4,852 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.01 รองลงมา คือ ญาติ จำนวน 813 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.86

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนผู้ที่ถูกระทำความรุนแรงจำแนกตามปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรงที่เข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ปัจจัยกระตุ้น	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สัมพันธ์ภาพในครอบครัว	11,559	36.72
- นอกใจ/หึงหวง	1,860	
- ทะเลาะวิวาท	5,563	
- การใช้ความรุนแรงในครอบครัว	4,136	
สิ่งกระตุ้น	7,654	24.31
- สุรา	5,262	
- สารเสพติด	2,159	
- สื่อลามก	233	
สภาพแวดล้อม	6,981	22.18
ปัญหาสุขภาพจิต	2,957	9.39
ปัญหาเศรษฐกิจ	1,615	5.13
ปัญหาสุขภาพกาย	108	0.34
อื่น ๆ (เช่น ขาดทักษะการเลี้ยงดู, ควบคุมอารมณ์ไม่ได้)	607	1.93
รวม	31,481	100.00

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ข้อมูล ณ วันที่ 11 เมษายน 2565)

หมายเหตุ : ใน 1 เหตุการณ์การกระทำความรุนแรงมีปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรงมากกว่า 1 ปัจจัย

- ระบบข้อมูลได้มีการปรับปรุงโปรแกรมฐานข้อมูลในปี 2551 และในปี 2552 ได้ปรับคำนิยามและจัดกลุ่มผู้กระทำความรุนแรง รวมทั้งสาเหตุ/ปัจจัยของการกระทำความรุนแรงต่อเด็กและสตรีให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น โดยแบ่งสาเหตุ/ปัจจัยของการกระทำความรุนแรงเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ 7 กลุ่ม ได้แก่

1. สิ่งกระตุ้น ได้แก่ การดื่มสุรา การใช้สารเสพติด และสื่อลามก
2. สัมพันธ์ภาพในครอบครัว เช่น การนอกใจ ทะเลาะ หึงหวง ฯลฯ
3. สภาพแวดล้อม ได้แก่ ความใกล้ชิด และโอกาสเอื้ออำนวย
4. ปัญหาเศรษฐกิจ ได้แก่ ปัญหาความยากจน และการว่างงาน
5. ปัญหาสุขภาพกาย เช่น การเจ็บป่วยเรื้อรัง ความพิการทางด้านร่างกาย ฯลฯ
6. ปัญหาสุขภาพจิต ได้แก่ ความเครียด และการเจ็บป่วยด้วยโรคทางจิตเวช
7. อื่น ๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์โดยความสมัครใจของวัยรุ่น (ขาดทักษะการเลี้ยงดู, ควบคุมอารมณ์ไม่ได้, พ่อแม่ต้องการแจ้งความจึงส่งเด็กมาตรวจร่างกาย) เป็นต้น

จากตารางที่ 3 แสดงจำนวนผู้ที่ถูกระทำความรุนแรงจำแนกตามปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรงที่เข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้ จำนวน 31,481 ราย ซึ่งในการกระทำความรุนแรง 1 เหตุการณ์ เกิดจากปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรงมากกว่า 1 ปัจจัย พบว่า สาเหตุของความรุนแรงเกิดจากสัมพันธภาพในครอบครัวมากที่สุด จำนวน 11,559 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.72 รองลงมา คือ สิ่งกระตุ้น จำนวน 7,654 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.31 และสภาพแวดล้อม จำนวน 6,981 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.18

2) สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับบริการศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี โรงพยาบาล
ในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ในช่วงระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2564 ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงการให้ความช่วยเหลือ จำแนกตามลักษณะปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรง
ในครอบครัวที่เข้ารับบริการของโรงพยาบาลในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

ลักษณะความรุนแรง	จำนวน เหตุการณ์ (ครั้ง)	จำนวน ผู้เข้ารับบริการ (ราย)	จำนวนผู้ถูก กระทำซ้ำ (ราย)
ทำร้ายร่างกาย	748	715	84
กระทำชำเรา	28	28	6
อนาจาร	7	7	-
ล่อลวง	3	3	3
ข่มขืน	27	24	3
ดุด่า/ขู่/บังคับ/ตะคอก	4	3	-
ละเลยทอดทิ้ง	68	67	8
กักขัง/หน่วงเหนี่ยว	1	1	-
อื่น ๆ	114	111	1
รวม	1,000	959	105

หมายเหตุ : จำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงฯ ที่ถูกกระทำซ้ำ หมายถึง จำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงที่ถูกกระทำซ้ำ ระหว่าง
เดือน ม.ค. - ธ.ค. ของปีที่จัดเก็บ

ข้อมูลจากตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามลักษณะความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรง
ในครอบครัว สำหรับลักษณะความรุนแรงมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 748 เหตุการณ์ คิดเป็น
ร้อยละ 74.80 รองลงมา คือ การละเลยทอดทิ้ง จำนวน 68 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 6.80 และการกระทำชำเรา จำนวน
28 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 2.80

**ตารางที่ 5 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง
ที่เข้ารับบริการของโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร**

สาเหตุ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ	ปัจจัย	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
ยาเสพติด	89	7.54	การขาดโอกาสทางการศึกษา	39	3.39
สุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	219	18.54	ประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ/ ไม่ได้ประกอบอาชีพ/ตกงาน	204	17.71
การพนัน	21	1.78	ติดการพนันและอบายมุขต่าง ๆ	95	8.25
หึงหวง/นอกใจ	213	18.04	เคยถูกกระทำความรุนแรง ในครอบครัวมาก่อน	130	11.28
ความเครียดทางเศรษฐกิจ	101	8.55	การยอมรับเรื่องความไม่เท่าเทียมกัน ทางเพศ/ชายเป็นใหญ่	53	4.60
บันดาลโทสะ	347	29.38	การยอมรับเรื่องการใช้ความรุนแรงมาก่อน	79	6.86
อื่น ๆ ปัญหาครอบครัว, โรคซึมเศร้า/จิตเวช, เด็กป่วย มารดาไม่พร้อมดูแล	191	16.17	มีพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม	69	5.99
			มีพฤติกรรมคบช้อน นอกใจ	148	12.85
			ความบาดหมางกันระหว่างคู่/สมาชิก ในครอบครัว หรือผู้อื่น	236	20.49
			สมาชิกในครอบครัวเจ็บป่วยเรื้อรัง/พิการ	41	3.56
			สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสม ใกล้แหล่งอบายมุข แหล่งมั่วสุม หรือที่เปลี่ยว	58	5.03
รวม	1,181	100.00		1,152	100.00

หมายเหตุ : จำนวนผู้กระทำความรุนแรงฯ อาจมีสาเหตุ/ปัจจัย ได้มากกว่า 1 ปัจจัย

ข้อมูลจากตารางที่ 5 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง โดยความรุนแรงที่เกิดขึ้นอาจมีหลายสาเหตุประกอบร่วมกัน สาเหตุความรุนแรงที่พบมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ บันดาลโทสะ จำนวน 347 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.38 รองลงมา คือ สุรา/ยาเสพติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 219 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.54 และหึงหวง/นอกใจ จำนวน 213 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.04

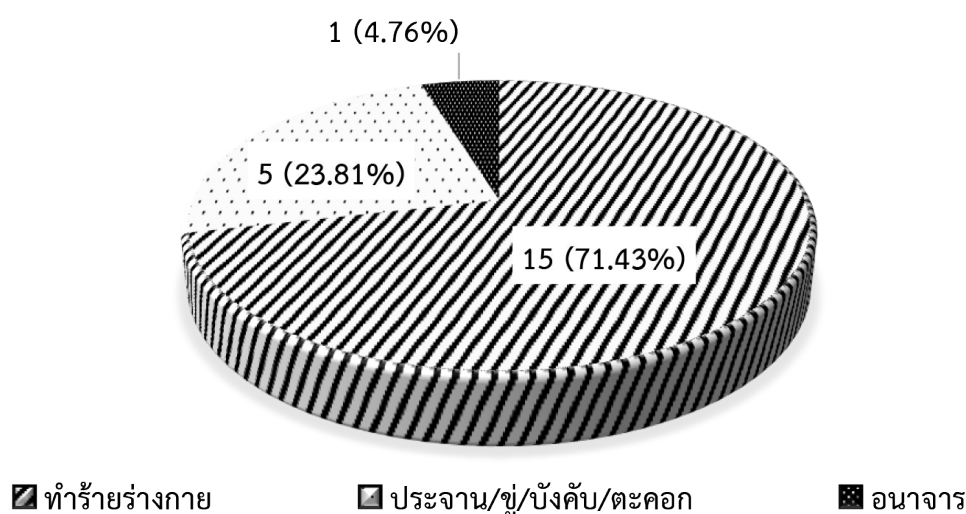
สำหรับปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความรุนแรงมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ปัจจัยความบาดหมางกันระหว่างคู่/สมาชิกในครอบครัว หรือผู้อื่น จำนวน 236 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.49 รองลงมา คือ ประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ/ไม่ได้ประกอบอาชีพ/ตกงาน 204 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.71 และมีพฤติกรรมคบช้อน นอกใจ 148 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.85

3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับบริการของศูนย์บริการสาธารณสุขในสังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ในช่วงระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2564 ดังนี้

แผนภูมิที่ 3 แสดงลักษณะปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์บริการสาธารณสุขในสังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลจากแผนภูมิที่ 3 แสดงลักษณะปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่จัดเก็บข้อมูล โดยศูนย์บริการสาธารณสุขในสังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร พบว่า มีผู้เข้ารับบริการที่ถูกกระทำความรุนแรง จำนวน 21 ราย โดยลักษณะความรุนแรงที่พบสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมา คือ ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.81 และกรณีอนาจาร จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.76 ตามลำดับ ทั้งนี้ การให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้น ใช้วิธีการเข้าระงับเหตุการณ์ ความรุนแรงในครอบครัว เยี่ยมบ้าน/สอบข้อเท็จจริง ให้คำปรึกษา/แนะนำ และการประเมินความเสี่ยงต่อการถูกกระทำซ้ำ ทั้ง 21 ราย

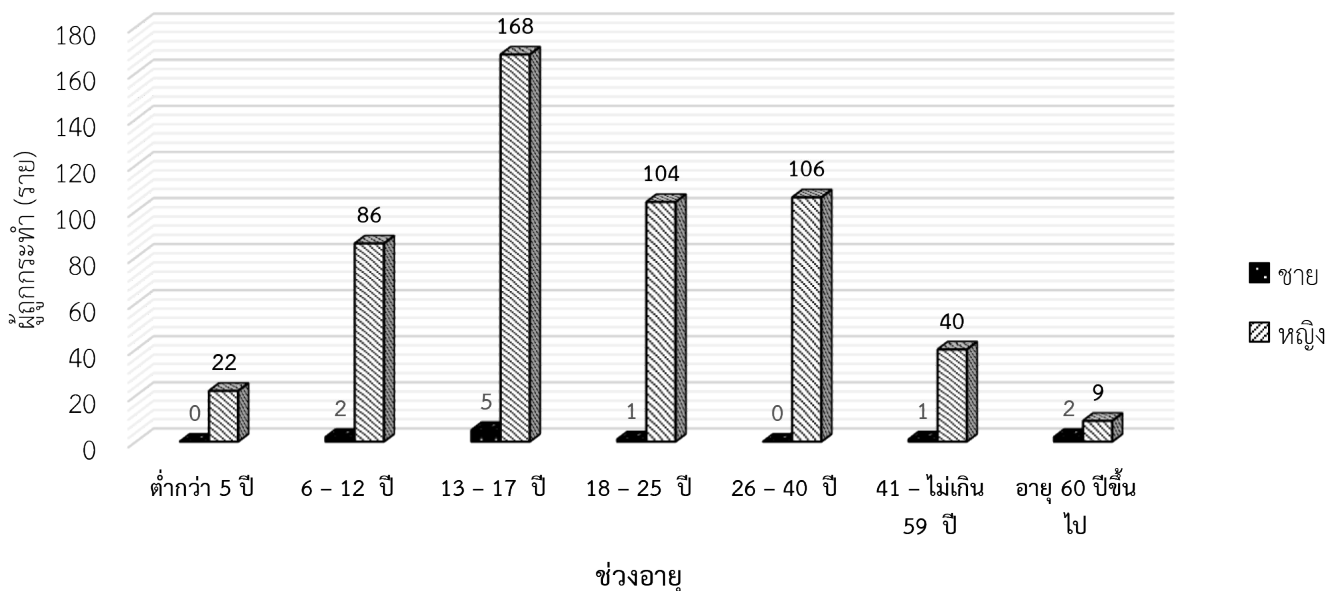
4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โรงพยาบาลตำรวจ ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงที่เข้ารับบริการของโรงพยาบาลตำรวจ ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2564 เฉพาะผู้ป่วยที่มาใช้บริการที่ศูนย์พึ่งได้/ชั้นสูตร โรงพยาบาลตำรวจ (ผู้ป่วยบางส่วน เข้ารับการตรวจที่ห้องฉุกเฉิน แต่ไม่ได้มารับบริการต่อที่ศูนย์พึ่งได้)

- ข้อมูลประเภทการกระทำความรุนแรงระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 257 ราย พบว่า ช่มชู้/การกระทำชำเรา จำนวน 169 เหตุการณ์ รองลงมา คือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 88 เหตุการณ์ และยังมีจำนวนผู้ถูกกระทำฯ ที่ถูกกระทำซ้ำโดยการกระทำร้ายร่างกาย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.89 และการช่มชู้/การกระทำชำเรา จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.95

แผนภูมิที่ 4 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศที่เข้ารับบริการของโรงพยาบาลตำรวจ

ข้อมูลจากแผนภูมิที่ 4 ข้อมูลจำแนกตามช่วงอายุของบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของโรงพยาบาลตำรวจ จำนวน 546 ราย โดยช่วงอายุของผู้ถูกกระทำความรุนแรงที่พบสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ในช่วงอายุระหว่าง 13 - 17 ปี จำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.68 รองลงมา คือ ช่วงอายุระหว่าง 26 - 40 ปี จำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.41 และช่วงอายุระหว่าง 18 - 25 ปี จำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.23

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของโรงพยาบาลตำรวจ

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
- ให้คำปรึกษา/แนะนำ	32	37.21
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	1	1.16
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	6	6.98
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	1	1.16
- จัดหาที่พักชั่วคราว	1	1.16
- แจ้งสิทธิ พ.ร.บ. ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	16	18.60
- สงเคราะห์ครอบครัว	16	18.60
- จัดให้ผู้ถูกกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ ตามพระราชบัญญัติฯ	1	1.16
- การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	6	6.98
- ส่งเข้ารับการฝึกอาชีพ/การศึกษา	6	6.98
รวม	86	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 6 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.21 รองลงมา คือ แจ้งสิทธิตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 และสงเคราะห์ครอบครัว จำนวนเหตุการณ์ละ 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.60

ส่วนข้อมูลสถานที่เกิดเหตุการณ์กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 483 เหตุการณ์ พบว่า สถานที่ที่ผู้รับบริการประสบเหตุการณ์กระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ เกิดเหตุในบ้านตนเอง จำนวน 169 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 34.99 รองลงมา คือ โรงแรม จำนวน 68 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 14.08 และสถานที่ทำงาน จำนวน 51 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 10.56

5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (Social Assistance Center) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชน สตรี และผู้สูงอายุ ที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม ในระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2564 ที่ถูกกระทำความรุนแรงทั้งภายในและภายนอกครอบครัว รวมจำนวน 3,125 ราย โดยเป็นความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 2,416 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 77.31 ของความรุนแรงที่ศูนย์ฯ ดำเนินการ และความรุนแรงนอกครอบครัว จำนวน 709 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 22.69 รายละเอียดสรุปได้ดังนี้

ข้อมูลจำนวนเด็กและเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และคนพิการ ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม จำนวน 2,382 ราย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) เด็กและเยาวชน จำนวน 920 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.62 โดยประเภทการกระทำความรุนแรงในครอบครัว คือ การถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 703 ราย รองลงมา คือ การล่วงละเมิดทางเพศ จำนวน 134 ราย การถูกลวนลาม กระทำอนาจาร จำนวน 54 ราย และทารกกถูกทอดทิ้งในที่สาธารณะ จำนวน 29 ราย

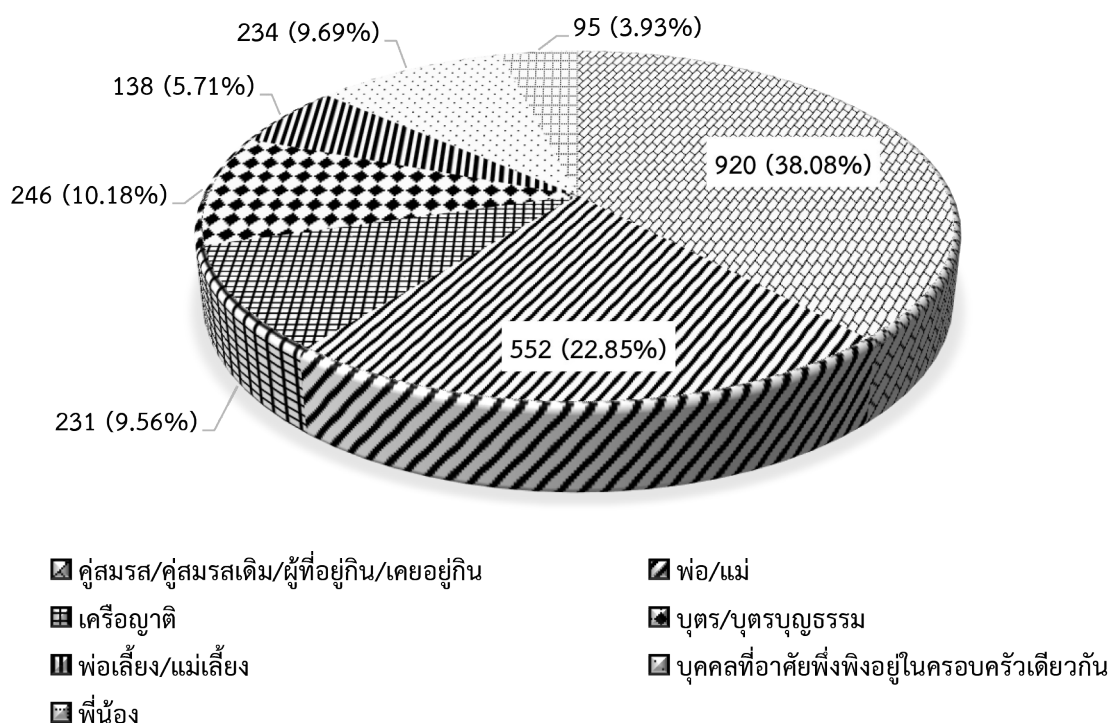
2) สตรี จำนวน 1,087 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.63 โดยประเภทการกระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ การถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 1,054 ราย รองลงมา คือ การล่วงละเมิดทางเพศ จำนวน 22 ราย การถูกลวนลาม กระทำอนาจาร จำนวน 11 ราย

3) ผู้สูงอายุ จำนวน 281 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.80 โดยประเภทการกระทำความรุนแรงในครอบครัว คือ การถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 276 ราย รองลงมา คือ การล่วงละเมิดทางเพศ จำนวน 4 ราย และการลวนลาม กระทำอนาจาร จำนวน 1 ราย

4) คนพิการ จำนวน 94 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.95 โดยประเภทการกระทำความรุนแรงในครอบครัว คือ การถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 79 ราย รองลงมา คือ การลวนลาม กระทำอนาจาร จำนวน 11 ราย และการถูกล่วงละเมิดทางเพศ จำนวน 4 ราย

แผนภูมิที่ 5 แสดงข้อมูลจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ

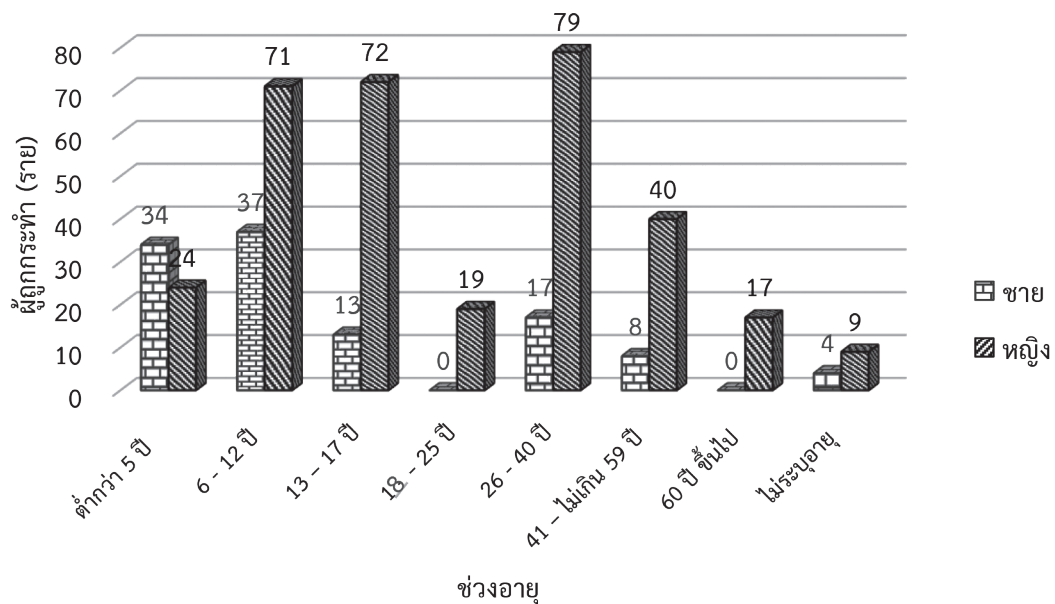
ข้อมูลจากแผนภูมิที่ 5 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ จำนวน 2,416 ราย ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกกระทำและผู้กระทำที่พบมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ คู่สมรส/คู่สมรสเดิม/ผู้ที่อยู่กิน/เคยอยู่กิน จำนวน 920 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.08 รองลงมา คือ พ่อ/แม่ จำนวน 552 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.85 และบุคคลที่อาศัยพึ่งพิงอยู่ในครอบครัวเดียวกัน จำนวน 234 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.69

6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน

กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกองคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการจากบ้านพักเด็กและครอบครัวทั่วประเทศ ในระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2564 ดังนี้

แผนภูมิที่ 6 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุที่เข้ารับบริการของบ้านพักเด็กและครอบครัว

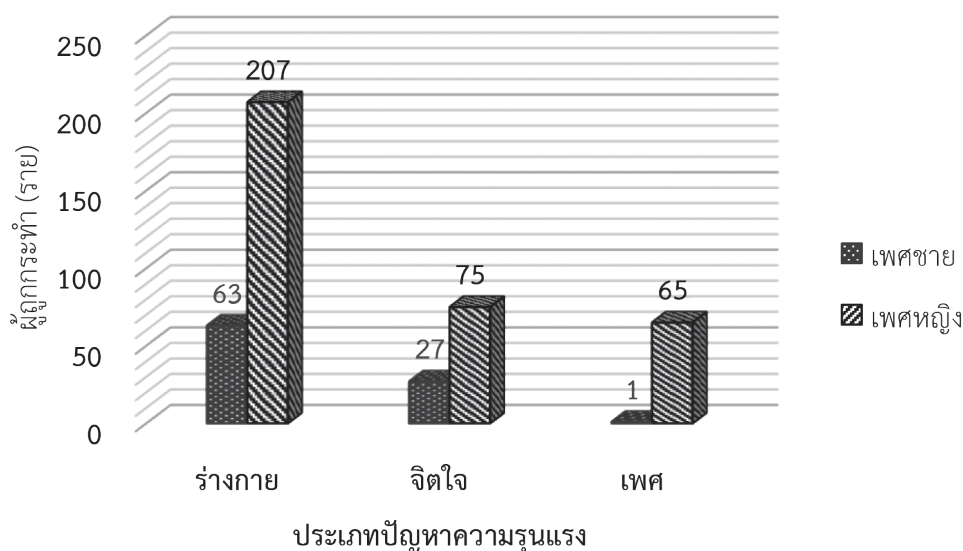

ข้อมูลจากแผนภูมิที่ 6 แสดงผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของบ้านพักเด็กและครอบครัวทั่วประเทศ จำแนกตามช่วงอายุ จำนวนทั้งสิ้น 444 ราย พบว่า ช่วงอายุของผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ช่วงอายุ 6 - 12 ปี จำนวน 108 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.32 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 26 - 40 ปี จำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.62 และช่วงอายุ 13 - 17 ปี จำนวน 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.14

ข้อมูลการให้ความช่วยเหลือ จำแนกตามปัญหาความรุนแรงฯ มีจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของบ้านพักเด็กและครอบครัว จำนวนรวม 332 ราย โดยลักษณะความรุนแรงที่พบสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 188 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.63 รองลงมา คือ การข่มขืน/กระทำชำเรา จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.65 และการดูต่ำ/ดูถูก จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.94

แผนภูมิที่ 7 แสดงประเภทปัญหาความรุนแรงจำแนกตามเพศผู้ถูกระงับที่เข้ารับบริการของบ้านพักเด็กและครอบครัว

ข้อมูลจากแผนภูมิที่ 7 แสดงประเภทความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้ถูกระงับความรุนแรง สำหรับจำนวนความรุนแรงที่พบมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 270 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.64 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 102 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.29 และความรุนแรงทางเพศ จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.07

ด้านสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวของจำนวนผู้ถูกระงับ จำนวน 469 ราย พบว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ สุรา/ยาเสพติด จำนวน 194 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.36 รองลงมา คือ บันดาลโทสะ จำนวน 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.32 และสุขภาพกาย/จิต จำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.94

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของบ้านพักเด็กและครอบครัว

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
- การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	30	2.23
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	254	18.91
- ส่งเข้ารับการฝึกอาชีพ/การศึกษา	19	1.41
- ให้คำปรึกษา / แนะนำ	300	22.34
- สงเคราะห์ครอบครัว	34	2.53
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	206	15.34
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	104	7.74
- ส่งรักษาพยาบาล / บำบัดรักษา	115	8.56
- แจ้งสิทธิ พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	69	5.14
- จัดหาที่พักชั่วคราว	128	9.53
- จัดให้ผู้ถูกกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	68	5.06
- ศาลออกคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ	3	0.22
- อื่น ๆ (ส่งผู้กระทำเข้ารับการรรักษา, ส่งกลับภูมิลำเนา, โกล่เกลี่ย และลงบันทึกข้อตกลง, สอบ ป.วิอาญา, พยานศาล)	13	0.97
รวม	1,343	100.00

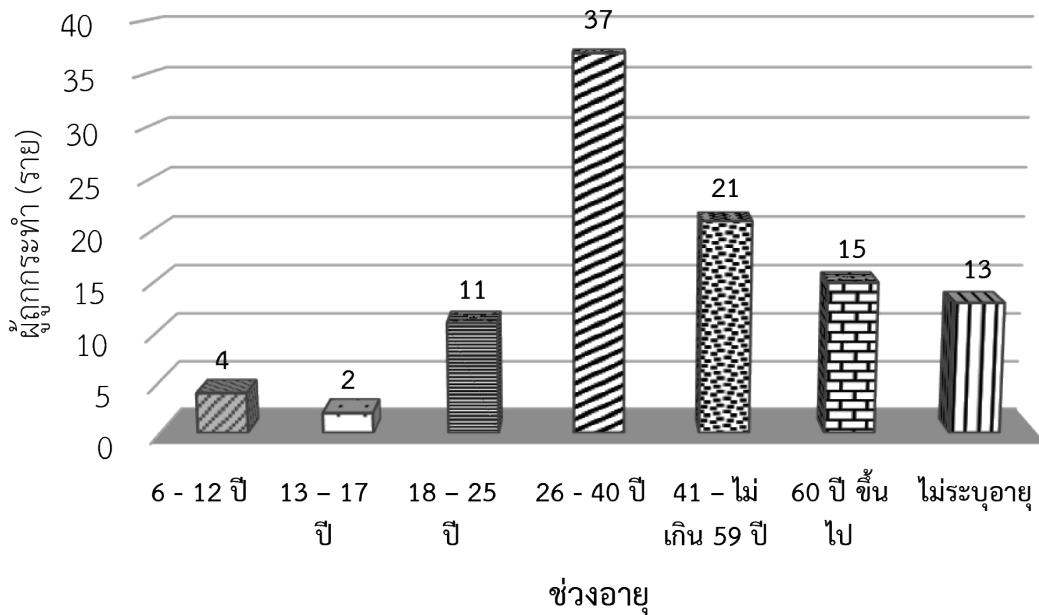
ข้อมูลจากตารางที่ 7 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 300 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.34 รองลงมา คือ การเยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง จำนวน 254 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.91 และการคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวน 206 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.34

7) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ได้รายงานข้อมูลการให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2564 ดังนี้

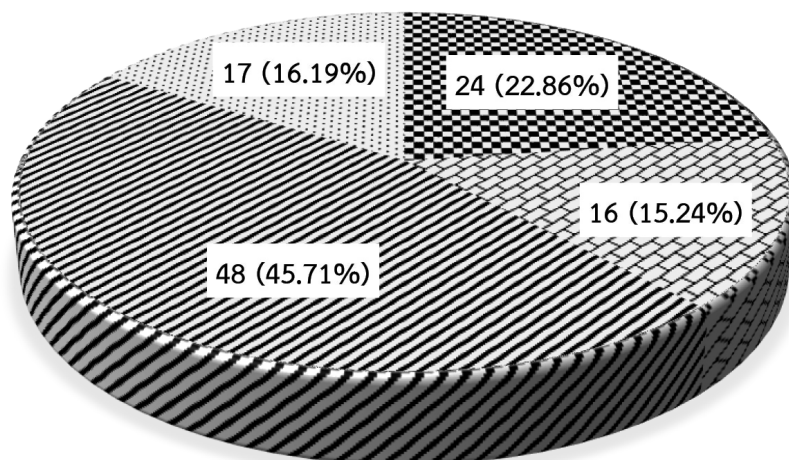
แผนภูมิที่ 8 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศที่เข้ารับบริการของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย

ข้อมูลจากแผนภูมิที่ 8 ข้อมูลจำแนกตามช่วงอายุของบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย จำนวน 103 ราย พบว่า ช่วงอายุของผู้ถูกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ เป็นบุคคลในครอบครัวในช่วงอายุระหว่าง 26 - 40 ปี จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.92 รองลงมา คือ ช่วงอายุระหว่าง 41 - ไม่เกิน 59 ปี จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.39 และอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.56

แผนภูมิที่ 9 แสดงการให้ความช่วยเหลือ จำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว
ที่เข้ารับบริการของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย

■ ทำร้ายร่างกาย ■ ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก ■ ดูต่ำ/ดูถูก ■ ละเลยทอดทิ้ง

ข้อมูลจากแผนภูมิที่ 9 แสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามลักษณะความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยฯ พบว่า มีลักษณะความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 105 เหตุการณ์ โดยลักษณะความรุนแรงที่พบสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การดูต่ำ/ดูถูก จำนวน 48 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 45.71 รองลงมา คือ ทำร้ายร่างกาย จำนวน 24 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 22.86 และการละเลยทอดทิ้ง จำนวน 17 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 16.19 อีกทั้งยังพบว่าจำนวนผู้ถูกกระทำส่วนใหญ่เป็นลักษณะการประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก จำนวน 7 ราย

8) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล

มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล ได้รายงานข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2564 ซึ่งรวบรวมจากแบบบันทึกการให้บริการให้คำปรึกษา โดยเจ้าหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ อาสาสมัครนักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัครนักกฎหมาย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองที่เข้ารับบริการของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ (ถ้ามีโปรดระบุ)
- การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	1	1.28	ตำรวจ
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	1	1.28	สนง.พมจ.
- ให้คำปรึกษา / แนะนำ	35	44.87	
- สงเคราะห์ครอบครัว	2	2.56	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	7	8.97	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	4	5.13	
- ส่งรักษาพยาบาล / บำบัดรักษา	1	1.28	
- แจ้งสิทธิ พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	10	12.82	
- จัดให้ผู้ถูกกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	17	21.79	
รวม	78		100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 8 การดำเนินการช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.87 รองลงมา คือ จัดให้ผู้ถูกกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.79 และแจ้งสิทธิพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.82

9) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรง ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2564 รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 9 แสดงข้อมูลการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อนของสำนักสงเคราะห์และสวัสดิการ
สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำแนกตามลักษณะของปัญหา

ลักษณะปัญหา เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม ปัญหา
1. สวัสดิการสังคม	17	23	14	34	10	8	12	46	25	20	19	4	232
2. กฎหมาย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	2
3. ครอบครัว	1	7	5	4	6	2	-	4	8	3	1	-	41
4. สุขภาพกาย	12	7	-	14	10	-	12	9	-	5	8	-	77
5. สุขภาพจิต	-	-	-	4	-	1	-	-	1	-	-	1	7
6. ความพิการ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2
7. การประกอบอาชีพ	54	-	-	76	-	-	42	39	107	1	-	-	319
8. การศึกษา	30	25	21	37	47	82	265	325	111	-	22	10	975
9. หนี้สิน	13	8	6	7	5	13	4	2	10	6	7	2	83
10. ยาเสพติด	-	-	-	-	-	3	-	-	-	-	1	-	4
11. ผู้สูงอายุ	-	-	-	-	-	-	-	15	12	-	-	-	27
12. ทัวไป	26	22	11	14	12	5	16	8	19	10	1	13	157
รวม	153	92	57	190	90	114	351	448	293	46	60	32	1,926

หมายเหตุ : * ลักษณะปัญหาสวัสดิการสังคม ได้แก่ เงินสงเคราะห์ครอบครัวเพื่อเป็นค่าครองชีพ ต้องการทำอาชีพเสริมหารายได้ ต้องการทุนประกอบอาชีพ ต้องการหางานทำ สิทธิในการรักษาของผู้ป่วยโรคไต ไม่สามารถมีบุตรได้ต้องการรับบุตรบุญธรรม ไม่มีบัตรประชาชน ขอรับสลากกินแบ่งรัฐบาล และต้องการที่พัก

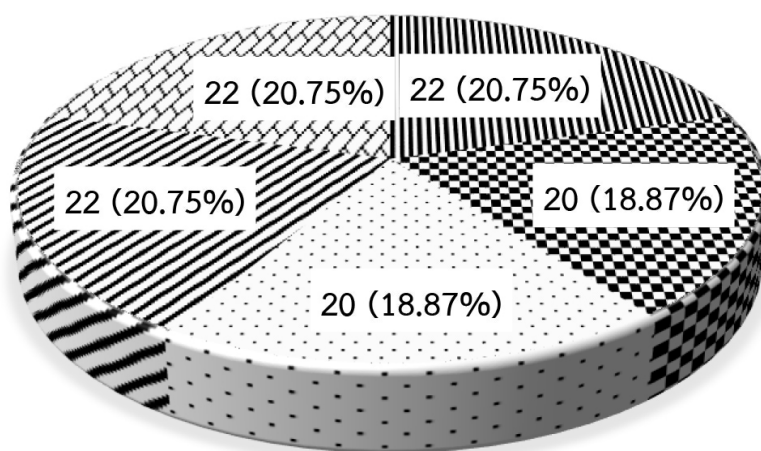
ข้อมูลจากตารางที่ 9 แสดงจำนวนการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อนสำนักสงเคราะห์และสวัสดิการสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำแนกตามลักษณะปัญหา จำนวนทั้งสิ้น 1,926 ราย พบว่าลักษณะปัญหาของผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อนมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาการศึกษา จำนวน 975 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.62 รองลงมา คือ ปัญหาการประกอบอาชีพ จำนวน 319 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.56 และปัญหาสวัสดิการสังคมจำนวน 232 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.05

10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ ซึ่งให้บริการบ้านพักฉุกเฉิน ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองเด็กและสตรีจากความรุนแรง ในปี 2564 มีรายละเอียด ดังนี้

แผนภูมิที่ 10 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงที่เข้ารับบริการของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ

■ สุรา/ยาเสพติด

■ หึงหวง/นอกใจ

■ เศรษฐกิจ/ตกรงาน

■ บันดาลโทสะ

■ อื่น ๆ (มีความรู้สึกที่ตนเองมีอำนาจมากกว่า)

หมายเหตุ : จำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงฯ อาจมีสาเหตุ/ปัจจัย ได้มากกว่า 1 ปัจจัย

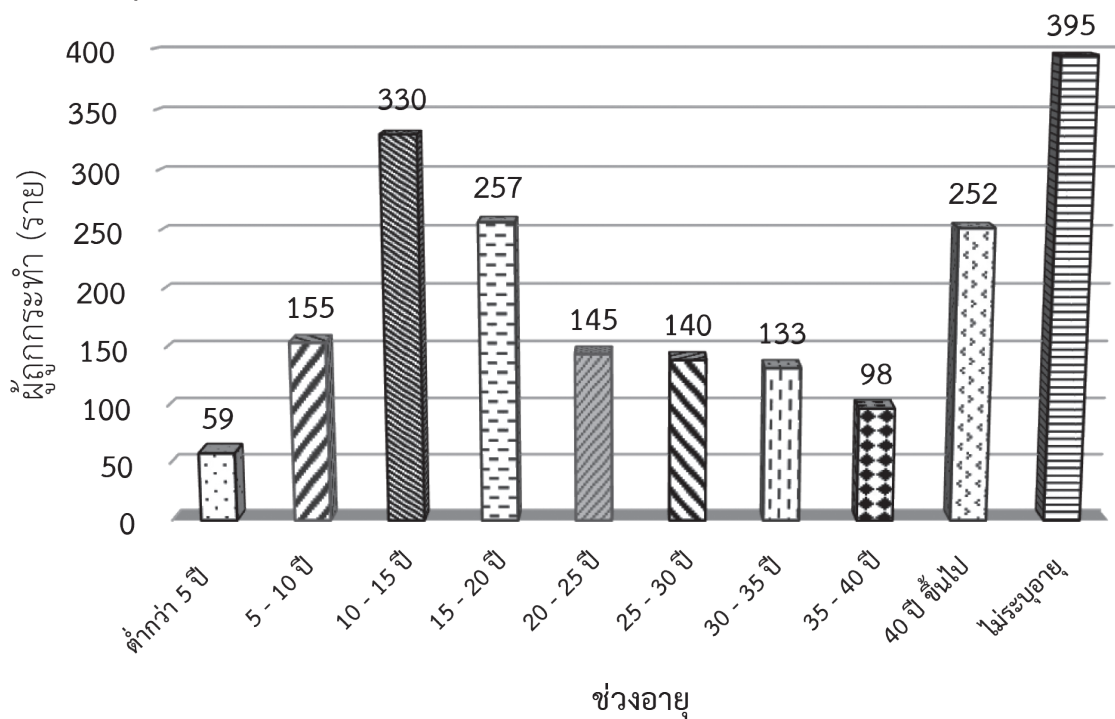
ข้อมูลจากแผนภูมิที่ 10 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง โดยความรุนแรงที่เกิดขึ้นอาจมีหลายสาเหตุประกอบร่วมกัน พบว่า สาเหตุ/ปัจจัยความรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ สุรา/ยาเสพติด บันดาลโทสะ และมีความรู้สึกที่ตนเองมีอำนาจมากกว่า จำนวนสาเหตุ/ปัจจัยละ 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.75 รองลงมา คือ หึงหวง/นอกใจและเศรษฐกิจ/ตกรงาน จำนวนสาเหตุ/ปัจจัยละ 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.87

11) มูลนิธิพิณาสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)

มูลนิธิพิณาสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) ได้รายงานข้อมูลการให้ความช่วยเหลือสังคม เด็กและสตรี ผู้ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมในรูปแบบต่าง ๆ ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2564 ซึ่งมีผู้ได้รับการทั้งสิ้นจำนวน 10,224 ราย โดยแบ่งประเภทของปัญหา ดังนี้

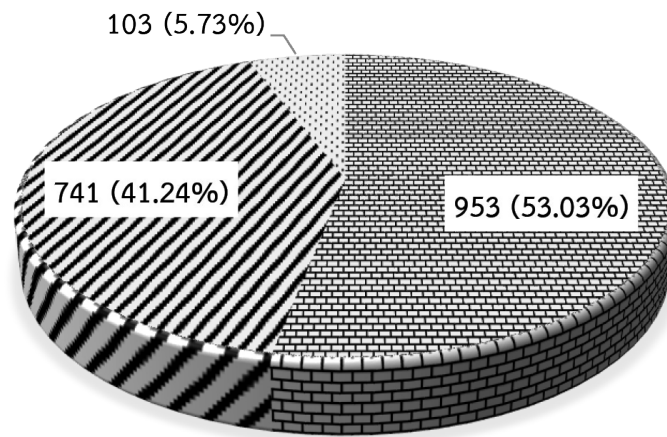
แผนภูมิที่ 11 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศที่เข้ารับบริการของมูลนิธิพิณาสกุลฯ

ข้อมูลจากแผนภูมิที่ 11 ข้อมูลจำแนกตามช่วงอายุของบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของมูลนิธิพิณาสกุลฯ จำนวน 1,964 ราย พบว่า ช่วงอายุของผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ช่วงอายุระหว่าง 10 - 15 ปี จำนวน 330 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.80 รองลงมา คือ ช่วงอายุระหว่าง 15 - 20 ปี จำนวน 257 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.09 และอายุ 40 ปีขึ้นไป จำนวน 252 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.83

แผนภูมิที่ 12 แสดงการให้ความช่วยเหลือ จำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของมูลนิธิปิณิพาหงสกุลา

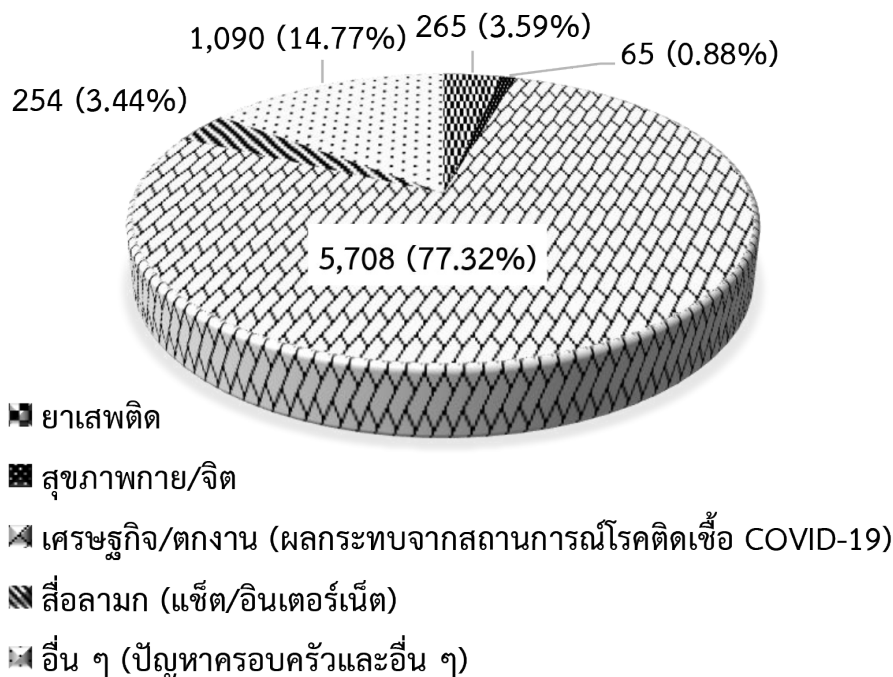

■ ทำร้ายร่างกาย (รวมทารุณกรรม) ■ ข่มขืน/กระทำชำเรา (รวมอนาจาร) ■ ล่อลวง (ค้าประเวณี)

ข้อมูลจากแผนภูมิที่ 12 แสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามลักษณะความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของมูลนิธิปิณิพาหงสกุลา พบว่า มีลักษณะความรุนแรงที่พบสูงสุด คือ การทำร้ายร่างกาย (รวมทารุณกรรม) จำนวน 953 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.03 รองลงมา คือ การข่มขืน/กระทำชำเรา (รวมอนาจาร) จำนวน 741 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.24 และการล่อลวง (ค้าประเวณี) จำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.73

แผนภูมิที่ 13 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงที่เข้ารับบริการของมูลนิธิปวีณาหงสกุลฯ

หมายเหตุ : จำนวนผู้กระทำความรุนแรงฯ อาจมีสาเหตุ/ปัจจัย ได้มากกว่า 1 ปัจจัย

ข้อมูลจากแผนภูมิที่ 13 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง โดยความรุนแรงที่เกิดขึ้นอาจมีหลายสาเหตุประกอบร่วมกัน พบว่า สาเหตุ/ปัจจัยความรุนแรงที่พบมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ เศรษฐกิจ/ตงงาน (ผลกระทบจากสถานการณ์โรคติดเชื้อ COVID-19) จำนวน 5,708 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.32 รองลงมา คือ ปัญหาครอบครัวและอื่น ๆ จำนวน 1,090 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.77 และยาเสพติด จำนวน 265 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.59

12) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองเด็ก และสตรีจากความรุนแรง ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2564 มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตาม การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองที่เข้ารับบริการของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ (ถ้ามีโปรดระบุ)
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	41	18.72	
- ให้คำปรึกษา / แนะนำ	42	19.18	
- สงเคราะห์ครอบครัว	5	2.28	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	9	4.11	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล/โทรศัพท์ติดตามผล	42	19.18	
- ส่งรักษาพยาบาล / บำบัดรักษา	42	19.18	
- แจ้งสิทธิ พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	15	6.85	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	9	4.11	- สหทัยมูลนิธิ - สถานสงเคราะห์เด็กอ่อน บ้านพญาไท - สถานคุ้มครองและพัฒนา คนพิการบ้านเฟื่องฟ้า - คามิลเลียน โซลเซียล เซ็นเตอร์ระยอง - สถานสงเคราะห์เด็กชาย บ้านปากเกร็ด
- จัดให้ผู้ถูกกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ ตามพระราชบัญญัติฯ	14	6.39	
รวม	219	100.00	

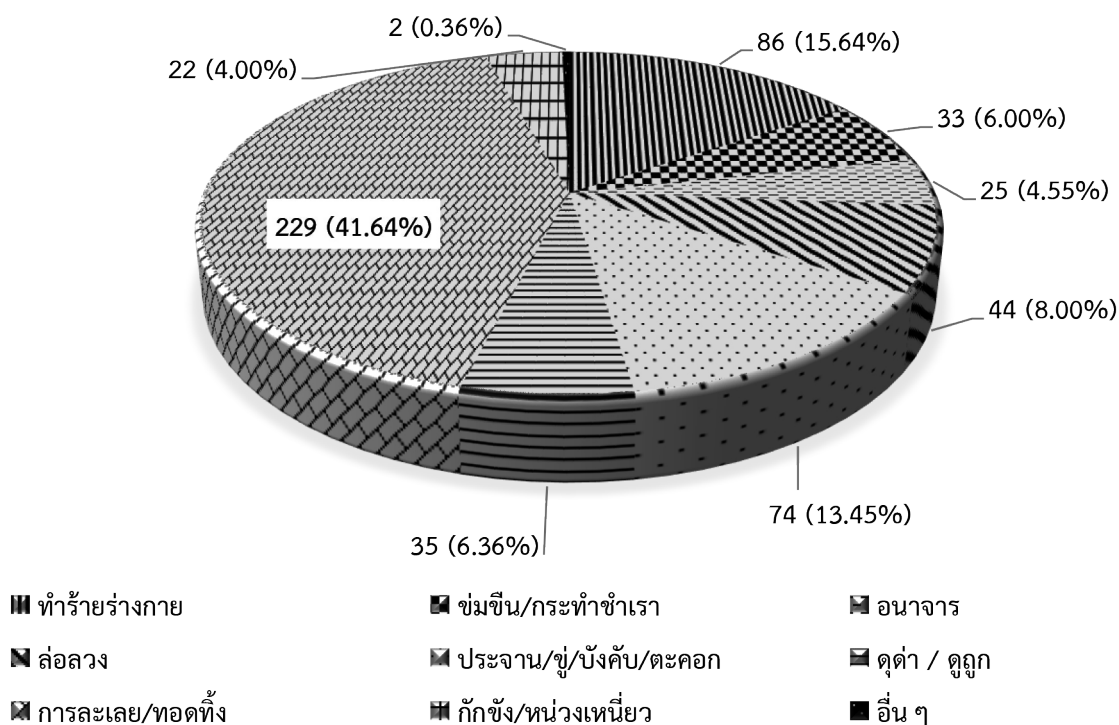
ข้อมูลจากตารางที่ 10 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 219 ราย เช่น การให้คำปรึกษา/แนะนำ การเยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล/โทรศัพท์ติดตามผล และการส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา จำนวนประเภทความช่วยเหลือละ 42 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 19.18 รองลงมา คือ การเยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.72

13) มูลนิธิเพื่อนหญิง

มูลนิธิเพื่อนหญิง ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2564 มีรายละเอียด ดังนี้

แผนภูมิที่ 14 แสดงการให้ความช่วยเหลือ จำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของมูลนิธิเพื่อนหญิง

หมายเหตุ ...***จำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงที่ถูกกระทำซ้ำ ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2564

ข้อมูลจากแผนภูมิที่ 14 แสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการจำแนกตามลักษณะความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของมูลนิธิเพื่อนหญิงพบว่า มีลักษณะความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 550 เหตุการณ์ โดยลักษณะความรุนแรงที่พบสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การละเลยทอดทิ้ง จำนวน 229 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 41.64 รองลงมา คือ ทำร้ายร่างกาย จำนวน 86 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 15.64 และการประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก จำนวน 74 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 13.45 อีกทั้งยังพบว่าจำนวนผู้ถูกกระทำซ้ำส่วนใหญ่เป็นลักษณะการการละเลยทอดทิ้ง จำนวน 101 ราย รองลงมา คือ ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก และทำร้ายร่างกาย จำนวนเหตุการณ์ละ 7 รายเท่ากัน

โดยความรุนแรงที่เกิดขึ้นอาจมีหลายสาเหตุประกอบร่วมกัน พบว่า สาเหตุ/ปัจจัยความรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ เศรษฐกิจ/ตกงาน จำนวน 250 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.67 รองลงมา คือ สุขภาพกาย/จิต จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.56 และหึงหวง/นอกใจ จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.17

14) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้รวบรวมข้อมูล ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2564 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2564) ตามระบบฐานข้อมูล ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้ www.violence.in.th ซึ่งได้มีการบันทึกข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่ประจำ ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด 76 จังหวัด และเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2555 – 2564 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ปีที่ เกิดเหตุ	จำนวน เหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
2555	969	730	63	11	804	70	755	14	839
2556	973	746	91	19	856	80	777	9	866
2557	928	702	65	18	785	72	729	5	806
2558	969	721	122	11	854	105	739	9	853
2559	801	598	96	13	707	94	610	15	719
2560	1,200	936	150	10	1,096	179	914	11	1,104
2561	1,299	1,028	138	20	1,186	183	1,007	21	1,211
2562	1,532	1,253	205	37	1,495	270	1,206	39	1,515
2563	1,789	1,393	248	54	1,695	297	1,392	43	1,732
2564	2,114	1,610	310	58	1,978	382	1,624	59	2,065
รวม	12,574	9,717	1,488	251	11,456	1,732	9,753	225	11,710

หมายเหตุ : ข้อมูลผู้กระทำ/ผู้ถูกกระทำความรุนแรง 1 ราย เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ความรุนแรงมากกว่า 1 เหตุการณ์

ข้อมูลจากตารางที่ 11 แสดงข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ปี 2555 – 2564 พบว่า ความรุนแรงในครอบครัวประจำปี 2564 มีจำนวน 2,114 เหตุการณ์ ในจำนวนเหตุการณ์ดังกล่าว มีผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 1,978 ราย ส่วนใหญ่ผู้กระทำความรุนแรงฯ เป็นเพศชาย จำนวน 1,610 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.40 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 310 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.67 และไม่ได้ระบุ จำนวน 58 ราย คิดเป็น ร้อยละ 2.93

ในขณะที่ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 2,065 ราย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 1,624 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.64 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 382 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.50 และไม่ได้ระบุ จำนวน 59 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.86 ทั้งนี้ ข้อมูลผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ตั้งแต่ปี 2555 – 2564 หรือในรอบทศวรรษ พบว่า ปี 2555 ผู้หญิงถูกกระทำ ร้อยละ 89.99 ปี 2556 ร้อยละ 89.72 ปี 2557 ร้อยละ 90.45 ปี 2558 ร้อยละ 86.63 ปี 2559 ร้อยละ 84.84 ปี 2560 ร้อยละ 82.79 ปี 2561 ร้อยละ 83.15 ปี 2562 ร้อยละ 79.60 ปี 2563 ร้อยละ 80.37 และปี 2564 ร้อยละ 78.64 ตามลำดับ จากข้อมูลจำแนกตามเพศหญิงและชาย จะเห็นว่า ในทุก ๆ ปี เพศหญิงเป็นผู้ถูกกระทำความรุนแรง สูงที่สุด โดยปี 2557 สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.45

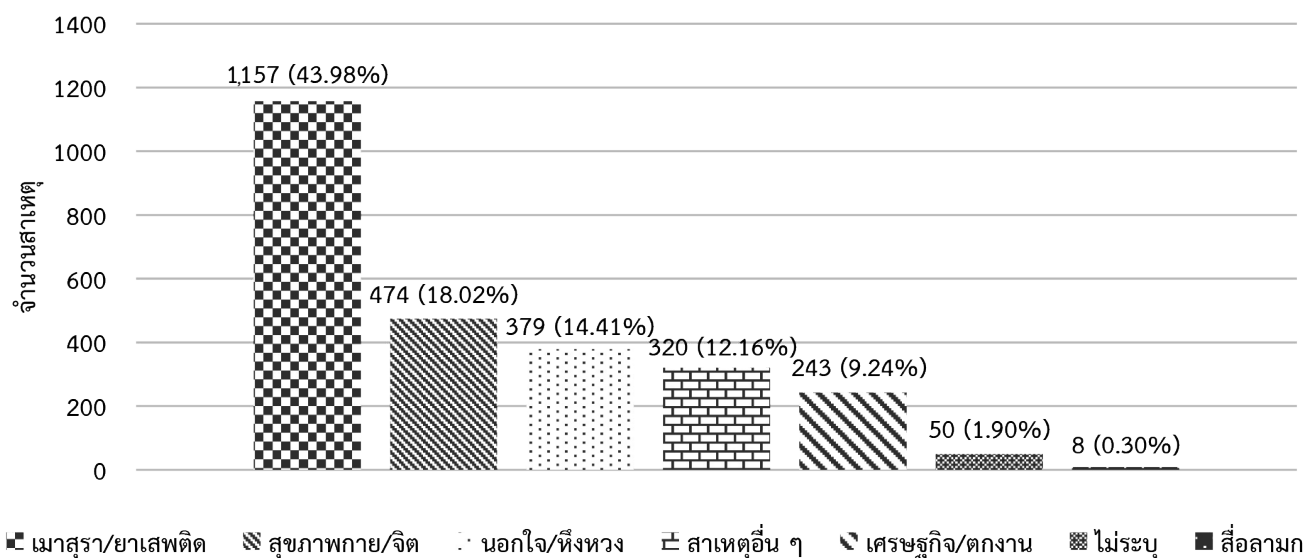

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามประเภทเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว
จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ประเภท เหตุการณ์	จำนวน เหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
ทำร้ายร่างกาย	1,606	1,246	212	41	1,499	290	1,224	47	1,561
ดุด่า/ดูถูก	544	401	107	16	524	93	435	20	548
หยาบคาย/ตะคอก / ประจาน/ขู่/บังคับ	461	362	71	13	446	66	375	14	455
การละเลย/ทอดทิ้ง	80	51	23	3	77	15	60	3	78
ข่มขืน	60	57	0	2	59	2	57	1	60
กักขัง/หน่วงเหนี่ยว	61	41	13	1	55	14	45	0	59
อนาจาร	32	29	0	2	31	1	31	1	33
ล่อลวง	8	8	0	0	8	1	7	0	8
ไม่ระบุ	32	25	5	0	30	6	24	0	30
รวม	2,884	2,220	431	78	2,729	488	2,258	86	2,832

หมายเหตุ : ข้อมูลผู้กระทำ/ผู้ถูกกระทำ ความรุนแรง 1 ราย เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ความรุนแรงมากกว่า 1 เหตุการณ์
ข้อมูลจากตารางที่ 12 แสดงประเภทเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2564 มีจำนวนทั้งสิ้น 2,884 เหตุการณ์
เหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 1,606 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 55.69 รองลงมา คือ
ดุด่า/ดูถูก จำนวน 544 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 18.86 และหยาบคาย/ตะคอก/ประจาน/ขู่/บังคับ จำนวน 461 เหตุการณ์
คิดเป็นร้อยละ 15.98

แผนภูมิที่ 15 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยจากระบบฐานข้อมูลฯ
ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

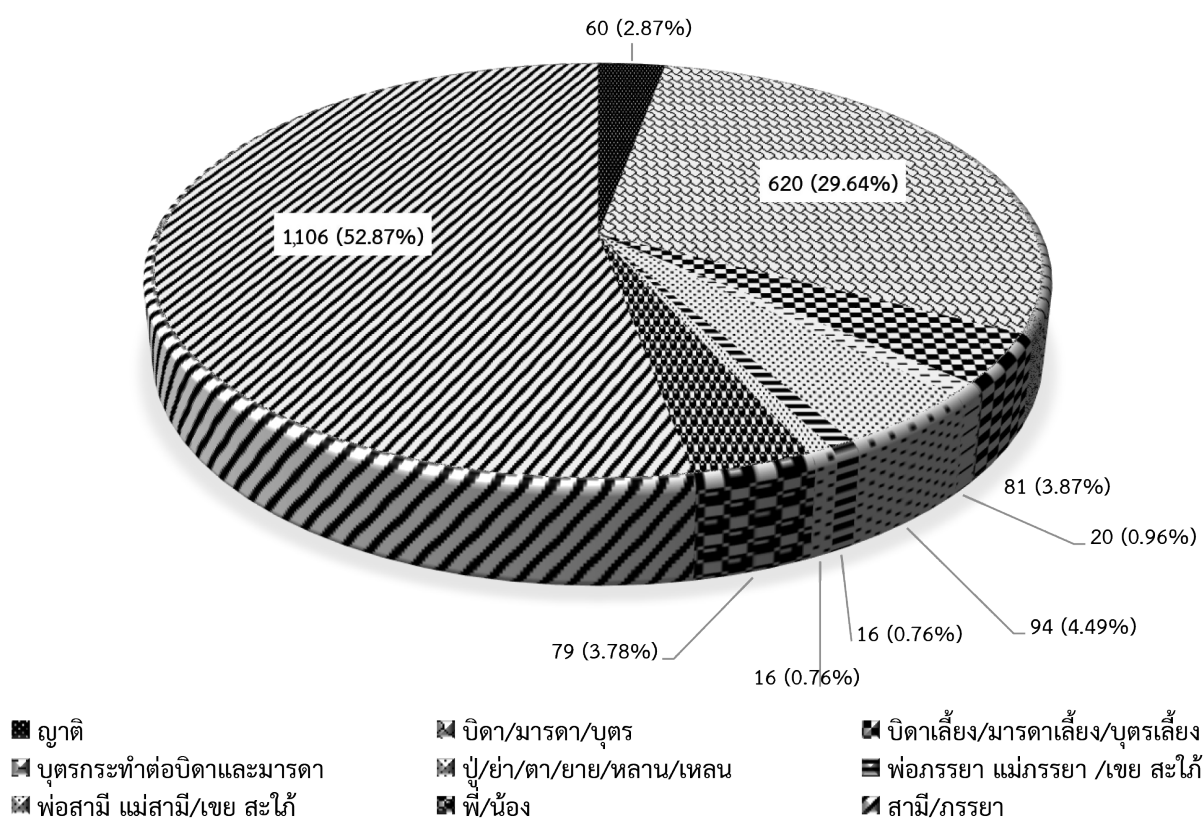

หมายเหตุ : ข้อมูลสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว 1 ราย มีสาเหตุ/ปัจจัยของความรุนแรงมากกว่า 1 ปัจจัย

ข้อมูลจากแผนภูมิที่ 15 แสดงสาเหตุ/ปัจจัยการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2564 จำนวน เหตุการณ์ความรุนแรง 2,631 ราย โดยสาเหตุ/ปัจจัยที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ เมาสุรา/ยาเสพติด จำนวน 1,157 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 43.98 รองลงมา คือ สุขภาพกาย/จิต จำนวน 474 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 18.02 และนอกใจ/หึงหวง จำนวน 379 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 14.41

แผนภูมิที่ 16 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ข้อมูลจากแผนภูมิที่ 16 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ โดยเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้น มีจำนวน 2,092 เหตุการณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำที่เกิดขึ้นมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ระหว่าง สามีกับ ภรรยา จำนวน 1,106 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 52.87 รองลงมา คือ ระหว่างบิดามารดากระทำต่อบุตร จำนวน 620 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 29.64 และปู่/ย่า/ตา/ยายกระทำกับหลาน จำนวน 94 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.49

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุจากระบบฐานข้อมูลฯ
ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

สถานที่ เกิดเหตุ	จำนวน เหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
ถนนหรือทางหลวง	13	10	1	0	11	1	8	2	11
นา/ไร่/สวน	12	10	1	1	12	3	8	1	12
ในป่า/ที่เปลี่ยว/บ้านร้าง	4	2	2	0	4	2	1	0	3
บ้านคนอื่น	190	153	30	3	186	35	151	4	190
บ้านเด็ก	0	0	0	0	0	0	0	0	0
บ้านตนเอง	1,493	1,141	221	44	1,406	272	1,151	40	1,463
โรงงาน	0	0	0	0	0	0	0	0	0
โรงเรียน	4	1	3	0	4	0	4	0	4
โรงแรม	4	4	0	0	4	0	4	0	4
สถานที่ทำงาน	24	22	0	1	23	0	22	1	23
สถานที่เรียน	1	1	0	0	1	0	1	0	1
สถานบันเทิง	1	1	0	0	1	0	1	0	1
สถานเลี้ยงเด็ก	0	0	0	0	0	0	0	0	0
สนามกีฬา	0	0	0	0	0	0	0	0	0
สวนสาธารณะ	4	4	0	0	4	0	3	1	4
หอพัก	55	44	6	3	53	6	45	2	53
ห้างสรรพสินค้า	4	3	0	0	3	0	3	0	3
อื่น ๆ ไม่ระบุ	305	231	47	7	285	64	226	10	300
รวม	2,114	1,627	311	59	1,997	383	1,628	61	2,072

ข้อมูลจากตารางที่ 13 แสดงข้อมูลสถานที่เกิดเหตุความรุนแรงในครอบครัว ปี 2564 พบว่า ในจำนวนผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงตามสถานที่ต่าง ๆ จำนวน 2,114 เหตุการณ์ เกิดเหตุการณ์การกระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ บ้านตนเอง จำนวน 1,493 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 70.62 รองลงมา คือ บ้านคนอื่น จำนวน 190 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 8.99 และหอพัก จำนวน 55 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 2.60

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2564 จำแนกตามภูมิภาคที่มีการบันทึกเหตุการณ์จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ภูมิภาค	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
กลาง	648	497	109	14	620	121	519	15	655
ตะวันออกเฉียงเหนือ	521	379	64	23	466	83	361	26	470
เหนือ	517	413	84	9	506	96	416	7	519
ใต้	393	304	50	8	362	77	308	8	393
ไม่ระบุ	35	58	4	4	66	5	25	3	33
รวม 4 ภาค	2,114	1,651	311	58	2,020	3382	1,629	59	2,070

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2564 จำแนกตามภูมิภาคและจังหวัดจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ที่	ภาคกลาง		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคเหนือ		ภาคใต้	
	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์
1	กรุงเทพมหานคร	88	กาฬสินธุ์	0	กำแพงเพชร	9	กระบี่	44
2	กาญจนบุรี	41	ขอนแก่น	71	เชียงราย	53	ชุมพร	19
3	จันทบุรี	5	ชัยภูมิ	41	เชียงใหม่	53	ตรัง	12
4	ฉะเชิงเทรา	22	นครพนม	15	ตาก	25	นครศรีธรรมราช	39
5	ชลบุรี	20	นครราชสีมา	16	นครสวรรค์	21	นราธิวาส	9
6	ชัยนาท	17	บึงกาฬ	8	น่าน	43	ปัตตานี	19
7	ตราด	10	บุรีรัมย์	41	พะเยา	18	พังงา	21
8	นครนายก	24	มหาสารคาม	42	พิจิตร	38	พัทลุง	11
9	นครปฐม	4	มุกดาหาร	25	พิษณุโลก	23	ภูเก็ต	39
10	นนทบุรี	12	ยโสธร	4	เพชรบูรณ์	32	ยะลา	4
11	ปทุมธานี	38	ร้อยเอ็ด	51	แพร่	29	ระนอง	35
12	ประจวบคีรีขันธ์	13	เลย	10	แม่ฮ่องสอน	43	สงขลา	46
13	ปราจีนบุรี	4	ศรีสะเกษ	25	ลำปาง	12	สตูล	24
14	พระนครศรีอยุธยา	27	สกลนคร	19	ลำพูน	44	สุราษฎร์ธานี	71
15	เพชรบุรี	18	สุรินทร์	27	สุโขทัย	10		

ที่	ภาคกลาง		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคเหนือ		ภาคใต้	
	จังหวัด	จำนวน เหตุการณ์	จังหวัด	จำนวน เหตุการณ์	จังหวัด	จำนวน เหตุการณ์	จังหวัด	จำนวน เหตุการณ์
16	ระยอง	6	หนองคาย	19	อุดรดิตถ์	23		
17	ราชบุรี	70	หนองบัวลำภู	15	อุทัยธานี	41		
18	ลพบุรี	24	อำนาจเจริญ	0				
19	สมุทรปราการ	23	อุดรธานี	39				
20	สมุทรสาคร	37	อุบลราชธานี	53				
21	สมุทรสงคราม	10						
22	สระแก้ว	13						
23	สระบุรี	33						
24	สิงห์บุรี	18						
25	สุพรรณบุรี	34						
26	อ่างทอง	37					ไม่ระบุ*	35
	รวม	648	รวม	521	รวม	517	รวม	428
หมายเหตุ ไม่ระบุ* เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วไม่สามารถระบุจังหวัดได้							รวมทั้งสิ้น	2,114

ข้อมูลจากตารางที่ 14 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2564 จำแนกตามภูมิภาค จำนวน 76 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 2,114 เหตุการณ์ ภูมิภาคที่มีสถิติเหตุการณ์ความรุนแรงมากที่สุด คือ ภาคกลาง มีจำนวน 648 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 30.65 รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 521 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 24.65 ภาคเหนือ จำนวน 517 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 24.46 ภาคใต้ จำนวน 393 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 18.59 และไม่ระบุภาค จำนวน 35 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 1.66

และข้อมูลจากตารางที่ 15 ในแต่ละภาคมีจังหวัดที่มีเหตุการณ์ความรุนแรงมากที่สุด โดยในภาคกลาง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร มีจำนวน 88 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.16 ภาคเหนือ คือ เชียงรายและเชียงใหม่ มีจำนวนจังหวัดละ 53 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 2.50 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ ขอนแก่น มีจำนวน 71 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.35 และภาคใต้ คือ สุราษฎร์ธานี มีจำนวน 71 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.35

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2564 จำแนกตามจังหวัด 10 จังหวัด
จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

อันดับ	ภูมิภาค	จำนวน เหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
			ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
1	กรุงเทพมหานคร	88	67	15	1	83	20	63	2	85
2	ขอนแก่น	71	61	6	2	69	14	53	2	69
3	สุราษฎร์ธานี	71	46	11	6	63	11	50	7	68
4	ราชบุรี	70	49	13	1	63	14	53	3	70
5	เชียงราย	53	43	9	1	53	7	46	0	53
6	เชียงใหม่	53	36	14	2	52	17	36	2	55
7	อุบลราชธานี	53	45	7	0	52	10	43	0	53
8	ร้อยเอ็ด	51	40	9	1	50	8	40	2	50
9	สงขลา	46	26	2	0	28	13	35	0	48
10	กระบี่	44	39	5	0	44	6	38	0	44
รวม 76 จังหวัด และ กทม.		2,114	1,618	311	58	1,987	382	1,629	59	2,070

ข้อมูลจากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่มีการบันทึกข้อมูลจำนวนมากที่สุด 10 อันดับแรก ซึ่งพบว่า ลำดับแรก คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 88 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.16 รองลงมา คือ ขอนแก่นและสุราษฎร์ธานี จำนวนจังหวัดละ 71 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.35 และราชบุรี จำนวน 71 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.35 ของจำนวนเหตุการณ์ทั้งหมด ทั้งนี้ ข้อมูลจากตารางยังแสดงถึงเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว พบว่า ผู้กระทำความรุนแรงฯ จำนวนทั้งสิ้น 1,987 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 1,618 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.43 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 311 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.65 และไม่ได้ระบุ จำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.92 ของผู้กระทำความรุนแรงทั้งหมด ส่วนด้านผู้ถูกกระทำความรุนแรงฯ จำนวนทั้งสิ้น 2,070 ราย พบว่า ผู้ถูกกระทำความรุนแรงส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 1,629 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.70 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 382 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.45 และไม่ได้ระบุ จำนวน 59 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.85

15) การสำรวจสถานการณ์ครอบครัวไทยในช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19)

15.1 รายงานผลการสำรวจโครงการสำรวจสถานการณ์ครอบครัวไทยในช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

ในปี 2564 ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยอยู่ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ดำเนินการสำรวจสถานการณ์ครอบครัวไทยในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ร่วมกับนิด้าโพล สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์ (NIDA) โดยดำเนินการสำรวจ ในช่วงเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2564 ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ (Telephone Survey) และมีผู้ตอบแบบสำรวจ จำนวน 2,508 ตัวอย่าง เพื่อนำผลสำรวจที่ได้มากำหนดนโยบาย มาตรการ และแนวทางในการดำเนินงานป้องกันและช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพปัญหาของครอบครัว และบริบทของพื้นที่ทั่วประเทศ รวมทั้งเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และสนับสนุนข้อมูลให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สรุปผลได้ดังนี้

ส่วนข้อมูลด้านสถานการณ์ครอบครัวไทยในช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ร้อยละ 94.78 และไม่ได้รับผลกระทบ ร้อยละ 5.22 โดยในจำนวนที่ได้รับผลกระทบนั้น ตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีรายได้ลดลง ร้อยละ 63.40 รองลงมา คือ สุขภาพจิตเสื่อมโทรม ร้อยละ 54.19 และค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 47.03 สิ่งที่ทำให้รู้สึกวิตกกังวลจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) คือ สุขภาพ/การรักษาพยาบาล/การป้องกันตัว ร้อยละ 39.19 รองลงมา คือ การเงิน รายได้ ค่าใช้จ่าย ร้อยละ 38.88 และอาชีพ การทำมาหากิน ร้อยละ 13.48

ส่วนข้อมูลการสำรวจสถานการณ์ความรุนแรงภายในครอบครัวไทยในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยเกิดความรุนแรงในครอบครัว ร้อยละ 89.31 และเกิดความรุนแรงในครอบครัว ร้อยละ 10.69 โดยในจำนวนที่เกิดความรุนแรงมีพฤติกรรมและความถี่ของความรุนแรงในครอบครัวในช่วงก่อนการระบาด COVID - 19 และช่วงระหว่างการระบาด COVID - 19 ดังนี้

1) **ด้านจิตใจ** พบว่า มีการกระทำความผิดด้านจิตใจบ้างเป็นบางครั้ง และมีการกระทำเป็นประจำเพิ่มสูงขึ้น ได้แก่ การตวาด ตะคอก ต่ำด้วยคำหยาบคาย การพูดจาตู่ถูกเหยียดหยาม เยาะเย้ย ทัณฑ์ม พุดพาดพิงถึงภูมิหลังหรือล้อเลียน การละเลย ไม่ดูแลเอาใจใส่ เพิกเฉย เย็นชา การข่มขู่ และประจานหรือประณาม

2) **ด้านร่างกาย** พบว่า มีการกระทำความผิดด้านร่างกายบ้างเป็นบางครั้ง แต่เกิดเหตุการณ์น้อย ได้แก่ การทำร้ายด้วยกำลัง การทำร้ายด้วยอาวุธ และการกักขัง หน่วงเหนี่ยว

3) **ด้านเพศ** พบว่า ยังคงมีการกระทำความผิดด้านเพศบ้างเป็นบางครั้ง แต่เกิดเหตุการณ์น้อย ได้แก่ การกดดัน ข่มขู่ คุกคาม ให้ต้องยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วย การทำอนาจาร และการใช้กำลังบังคับ

สำหรับสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ส่วนใหญ่ คือ รายได้ลดลง รองลงมา คือ ความเครียดจากการทำงาน และมีภาระหนี้สิน ตามลำดับ

หากเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงภายในครอบครัว ส่วนใหญ่จะขอรับความช่วยเหลือจากพ่อแม่ พี่น้อง ญาติ สมาชิกอื่น ๆ ในครอบครัว เป็นลำดับแรก ร้อยละ 53.92 รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 19.87 และผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือ ร้อยละ 7.99 โดยหน่วยงานที่จะขอรับความช่วยเหลือ เป็นลำดับแรก คือ สถานีตำรวจ ร้อยละ 67.14 รองลงมา คือ ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (สายด่วน 1300) ร้อยละ 16.88 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ร้อยละ 4.93 และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ./เทศบาล/อบต.) ร้อยละ 4.63 ซึ่งช่องทางในการขอรับความช่วยเหลือ พบว่า ส่วนใหญ่จะขอรับความช่วยเหลือผ่านช่องทางโทรศัพท์ สายด่วนต่าง ๆ เช่น สายด่วน 1300 สายด่วน 1669 สายด่วน 191 ร้อยละ 90.14 รองลงมา คือ เฟซบุ๊ก ร้อยละ 26.66 และหนังสือร้องเรียน ร้องทุกข์ ร้อยละ 9.56

สำหรับสิ่งที่ต้องการให้หน่วยงานช่วยเหลือหากเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงภายในครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้หน่วยงานช่วยเหลือเรื่องการระงับเหตุทันที ร้อยละ 73.79 รองลงมา คือ สอบถามพูดคุย รับฟังปัญหา ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ ร้อยละ 50.63 และอำนวยความสะดวกให้อยู่ในที่ปลอดภัย ร้อยละ 42.94

15.2 รายงานการสำรวจระดับประเทศ ความรุนแรงในครอบครัวภายใต้สถานการณ์การระบาดโรคโควิด-19

ระหว่างปี 2563 - 2564 คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ได้จัดทำโครงการสำรวจสุขภาพผู้หญิงและบุคคลในครอบครัวภายใต้สถานการณ์การระบาดโรคโควิด-19 โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) วัตถุประสงค์เพื่อสำรวจสถานการณ์ความรุนแรงต่อผู้หญิงและบุคคลในครอบครัว ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เพื่อสื่อสารผลวิจัยให้สังคมมีความตระหนัก รู้เท่าทัน และไม่เพิกเฉยต่อปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและบุคคลในครอบครัว ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และเพื่อพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายระดับประเทศเพื่อการช่วยเหลือ ป้องกัน เยียวยาผู้หญิงและบุคคลในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในบริบทครอบครัวภายใต้สถานการณ์ของโรคอุบัติใหม่ วิธีการสำรวจการสำรวจสุขภาพของครอบครัวในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 เพื่อทราบความชุกของปรากฏการณ์ความรุนแรงต่อผู้หญิงและบุคคลในครอบครัวในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 (โดยการสุ่มตัวอย่างประชากร) เป็นการสำรวจภาคตัดขวางในประชาชนไทย (population-based cross sectional survey) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบต่อหน้า (face-to-face interview) สำรวจในครัวเรือนที่สุ่มได้ (household survey) โดยเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 ในช่วงการระบาดเดือนมกราคม - พฤษภาคม 2563 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,285 ครัวเรือน และครั้งที่ 2 ในช่วงการระบาดเดือนกรกฎาคม 2563 - มกราคม 2564 การสำรวจกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,241 ครัวเรือน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเดิมกับการสำรวจครั้งแรก สรุปผล คือ

ลักษณะของครัวเรือนเป็นครอบครัวเดี่ยว มีร้อยละ 52.5 ซึ่งมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4 คน ร้อยละ 47.2 มีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี อาศัยอยู่ด้วย ประเด็นรายได้ครอบครัวเฉลี่ยพบว่า เมื่อวิกฤติเกิดการระบาดของโรคโควิด-19 ครอบครัวส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน มีร้อยละ 66.0 ส่วนใหญ่รายได้ไม่พอใช้ มีร้อยละ 64.8 ครอบครัวได้รับผลกระทบด้านการทำงานถึงร้อยละ 86.5 ครอบครัวได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจมากและรุนแรงถึงร้อยละ 40.6 ช่วงที่มีสถานการณ์การแพร่ระบาดโรคโควิด-19 (เดือนมกราคม - พฤษภาคม 2563) พบว่า ครอบครัวร้อยละ 86.5 ได้รับผลกระทบทางด้านการงาน โดยร้อยละ 74.6 ได้รับผลกระทบจากการที่รายได้ลดลง จากผลกระทบดังกล่าว ร้อยละ 40.6 ที่ครอบครัวประเมินว่าได้รับผลกระทบด้านเศรษฐกิจระดับมากและรุนแรงในช่วงที่ครอบครัวมีความเครียด ครอบครัวร้อยละ 81.7 ไม่ทราบวิธีหรือไม่มีแนวทางว่าต้องทำอะไร โดยที่มีร้อยละ 4.4 ที่มีสมาชิกในครอบครัวมีความคิดฆ่าตัวตาย และร้อยละ 81.6 มีการพูดคุยกันหาแนวทางการแก้ปัญหา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดความรุนแรงต่อผู้หญิงและบุคคลในครอบครัว ได้แก่ ลักษณะรายได้ของครอบครัวไม่พอใช้ พบความชุกมากกว่าครอบครัวที่มีรายได้พอใช้ พบว่า 1) ในช่วงการระบาดของโรคโควิด-19 ครอบครัวที่มีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี มีความชุกมากกว่าครอบครัวที่ไม่มีเด็กเล็กพักอาศัยด้วย 2) ครอบครัวที่ได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจมากและรุนแรง มีความชุกในการเกิดความรุนแรงมากกว่า 3) ครอบครัวที่มีความรุนแรงพบว่า มีระดับความเครียดสูงกว่าครอบครัวที่ไม่มีความรุนแรง และ 4) ครอบครัวที่มีการพูดคุยกันหาแนวทางการแก้ไขปัญหา พบความชุกในการเกิดความรุนแรงน้อยกว่าครอบครัวที่มีการพูดคุยแต่เกิดการขัดแย้งกัน และ 5) ครอบครัวที่มีสมาชิกคนใดคนหนึ่งสูบบุหรี่ ดื่มสุรา หรือใช้สารเสพติดอื่น ๆ มีความชุกของความรุนแรงในครอบครัวมากกว่าครอบครัวที่ไม่มีการใช้สารเสพติด

ข้อเสนอแนะของรายงานฉบับนี้ ได้แก่ ประการแรก ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เช่น กลุ่มที่มีความเสี่ยงจะเกิดความรุนแรงในครอบครัวควรได้รับมาตรการเยียวยา มาตรการเยียวยาควรสนับสนุนทางสังคม/ เศรษฐกิจที่ยั่งยืน การสนับสนุนทุนในการประกอบอาชีพใหม่/ การให้ทุนโดยไม่ต้องกู้ โดยเน้นการพึ่งพาตนเอง การมีกฎระเบียบ/ กฎหมายมอบหมายงานความรับผิดชอบให้ชัดเจน การควรจัดทำแนวทางในการดูแลผู้มีพฤติกรรม เสี่ยงเกิดความรุนแรงในครอบครัว และประการที่สอง ข้อเสนอแนะหน่วยงานในพื้นที่ เช่น การส่งเสริมการมีส่วนร่วมการแก้ไขปัญหาอย่างบูรณาการทั้งในภาวะปกติและภาวะวิกฤติ และการส่งเสริมการณรงค์สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว

16) ตัวอย่างกรณีศึกษา ความรุนแรงในครอบครัวในช่วงปี พ.ศ. 2563 – 2564

1) กรณีตัวอย่าง 1 : กรณีสามีทำร้ายร่างกาย บังคับข่มขู่ ไม่ส่งเสียเลี้ยงดู

1.1) สถานการณ์ความรุนแรง

ภรรยา (ผู้ถูกกระทำ) และสามี (ผู้กระทำ) อยู่กินกันฉันสามีภรรยาโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรสเป็นระยะเวลา 1 ปี 6 เดือน มีบุตรด้วยกัน 1 คน อายุ 4 เดือน ภรรยาถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวจากสามี ซึ่งมีพฤติกรรมบังคับข่มขู่ให้อยู่แต่ในบ้านเพื่อเลี้ยงดูบุตร ไม่ส่งเสียเลี้ยงดูตนเองและบุตร มีปากเสียงทำร้ายร่างกายบ่อยครั้ง จึงขอความช่วยเหลือจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกาญจนบุรี

1.2) สาเหตุการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว

พฤติกรรมนอกใจ และผู้กระทำมีภรรยาใหม่โดยเปิดเผย

1.3) การดำเนินการช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัว

1) การรับแจ้งเหตุและการสอบข้อเท็จจริง

เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2563 ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จังหวัดกาญจนบุรี ได้รับเรื่องขอความช่วยเหลือจากภรรยา (ผู้ถูกกระทำ) อายุ 23 ปี ถูกสามี (ผู้กระทำ) อายุ 25 ปี กระทำ ความรุนแรง

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกาญจนบุรี มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ ดำเนินการ ประสานศูนย์ปฏิบัติการเทศบาลตำบล ลงเยี่ยมผู้ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2563 ณ จังหวัดกาญจนบุรี พบผู้ถูกกระทำ และบุตร ซึ่งอาศัยในบ้านพักมีสภาพเป็นบ้านพักสองชั้น หลังคามุงด้วยกระเบื้อง ภายใน บ้านชั้นที่สองมีห้องนอน 2 ห้อง ชั้นล่างมีห้องนั่งเล่น 1 ห้อง ห้องน้ำ 1 ห้อง และห้องครัว 1 ห้อง มีการดูแลและจัดเก็บสิ่งของ เป็นระเบียบ สภาพบ้านมั่นคงแข็งแรงปลอดภัย ผู้ถูกกระทำ ได้ให้ข้อเท็จจริงว่า ปัจจุบันผู้ถูกกระทำ ไม่ได้ประกอบอาชีพ เนื่องจากต้องเลี้ยงดูบุตรวัย 4 เดือน โดยได้รับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด เดือนละ 600 บาท มีค่าใช้จ่ายที่ต้อง รับผิดชอบค่าครองชีพประจำวันและค่าเลี้ยงดูบุตร

ภายหลังจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกาญจนบุรี ได้ให้ความช่วยเหลือและ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดกาญจนบุรี ออกคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ ผู้ถูกกระทำ ได้พาบุตรมาอาศัยอยู่กับมารดา ที่บ้านพักของบิดาเลี้ยง โดยผู้กระทำ ไม่ได้มีการกระทำ ความรุนแรงกับผู้ถูกกระทำ อีก และรับทราบภายหลังว่าผู้กระทำ ได้พาภรรยาใหม่เข้ามาอาศัยในบ้านที่เกิดเหตุ

2) การคุ้มครองสวัสดิภาพ

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกาญจนบุรี ได้ให้คำแนะนำปรึกษาแนวทางการ ให้ความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 พร้อมทั้งประสานส่งต่อ ยังศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อร้องขอคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชน และครอบครัวและวิธีพิจารณาความศาลเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 แบบฉุกเฉิน โดยศาลออกคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2563 และได้ประสานศูนย์ปฏิบัติการเทศบาลตำบล เผื่อระวังไม่ให้เกิดการกระทำซ้ำ และวางแผน ติดตามเยี่ยมบ้านประเมินครอบครัว เพื่อวางแผนให้การช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพ ตามคำสั่งศาลเป็นระยะเวลา 6 เดือน

3) การติดตาม

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกาญจนบุรี ได้ดำเนินการติดตามผลการปฏิบัติตาม คำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ พร้อมรายงานผลต่อศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดกาญจนบุรี

2) กรณีตัวอย่างที่ 2 : ภรรยาถูกสามีทำร้ายร่างกายบาดเจ็บสาหัส

2.1) สถานการณ์ความรุนแรง

ภรรยา (ผู้ถูกระทำ) อยู่กินฉันสามีภรรยาโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส กับสามี (ผู้กระทำ) เป็นเวลา 2 ปี ไม่มีบุตรร่วมกัน ผู้กระทำ และผู้ถูกระทำ ประกอบอาชีพขับรถส่งสินค้า มีรายได้รวมกันเดือนละ 20,000 บาท ผู้กระทำ มีพฤติกรรมติดสุรา ยาเสพติด อารมณ์ร้อน หึงหวง และหวาดระแวงว่าผู้ถูกระทำ แอบคุยกับชายอื่นเป็นเหตุให้ทะเลาะกันเป็นประจำ วันที่ 2 มีนาคม 2563 ผู้กระทำ ขอเงินจากผู้ถูกระทำ แต่ผู้ถูกระทำ ไม่มีให้ ผู้กระทำ กล่าวหาว่าผู้ถูกระทำ จะนำเงินเก็บไว้ใช้กับชายอื่น จึงทำร้ายร่างกายผู้ถูกระทำ โดยใช้เท้าเตะและถีบบริเวณใบหน้า พร้อมข่มขู่ห้ามแจ้งความ หลังจากนั้นผู้กระทำ ได้ออกไปทำงานตามปกติ ผู้ถูกระทำ จึงโทรศัพท์ขอความช่วยเหลือจากศูนย์เฝ้าระวังให้มารับตัวส่งโรงพยาบาลลาดกระบัง แพทย์ฉายภาพรังสีกระดูกขากรรไกรพบความผิดปกติ จึงส่งตัวเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลสิรินธร แพทย์วินิจฉัยกระดูกขากรรไกรล่างหัก 2 จุด (กระดูกมุมกรามขวาหักและกระดูกรอยต่อบริเวณปลายคางหัก)

2.2) สาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

พฤติกรรมการติดสุรา ยาเสพติด ร่วมกับสภาวะอารมณ์รุนแรง หึงหวงและหวาดระแวงว่าผู้ถูกระทำ จะมีชายอื่น

2.3) การดำเนินการช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัว

1) การรับแจ้งเหตุและการสอบข้อเท็จจริง

เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2563 ศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300 ได้ประสานทางโทรศัพท์มายังศูนย์ปฏิบัติการ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว เพื่อลงพื้นที่ให้ความช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพภรรยา (ผู้ถูกระทำ) อายุ 30 ปี ถูกสามี (ผู้กระทำ) ทำร้ายร่างกายในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

หลังจากผู้ถูกระทำ ออกจากโรงพยาบาล เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการ ฯ เข้าสอบข้อเท็จจริงผู้ถูกระทำ พร้อมแจ้งสิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ณ บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ ผู้ถูกระทำ แจ้งว่าต้องการดำเนินคดีให้ถึงที่สุด หลังจากดำเนินคดีแล้วจะกลับไปอยู่บ้านที่จังหวัดสุรินทร์

2) การคุ้มครองสวัสดิภาพ

เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการ ฯ นำส่งผู้ถูกระทำ เข้ารับการคุ้มครองสวัสดิภาพชั่วคราว ณ บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ พร้อมทั้งนำผู้ถูกระทำ เข้าแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดี (ขอหาทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส และความรุนแรงในครอบครัว) ณ สถานีตำรวจนครบาลจระเข้ขี้เฒ่า และเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ลงพื้นที่เพื่อชี้จุดเกิดเหตุประกอบสำนวนคดี

จากกรณีที่ผู้ถูกระทำ ประสงค์จะกลับไปอยู่บ้านที่จังหวัดสุรินทร์ เจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ ได้ประสานเจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสุรินทร์ ลงพื้นที่เยี่ยมบ้านผู้ถูกระทำ ในจังหวัดสุรินทร์ เพื่อประเมินความพร้อมและเตรียมการวางแผนกลับคืนสู่ครอบครัว

3) การติดตามผล

ระหว่างที่ผู้ถูกระทำ กลับไปอยู่บ้านที่จังหวัดสุรินทร์ ผู้กระทำ พยายามติดต่อเพื่อขอโทษและขอคืนดี แต่ผู้ถูกระทำ ไม่กลับไปคืนดีด้วย หลังจากอยู่บ้านที่จังหวัดสุรินทร์เป็นเวลา 2 เดือน ผู้ถูกระทำ ได้กลับมาทำงานและพักอาศัยที่จังหวัดสมุทรปราการ

วันที่ 10 พฤศจิกายน 2563 ศาลอาญามีนบุรีพิพากษาจำคุกผู้กระทำโดยไม่รอลงอาญา เนื่องจากผู้กระทำ มีพฤติกรรมที่ไม่มีความสำนึกผิดและผิดนัดศาล พร้อมทั้งไม่มีการบรรเทาทุกข์แก่ภรรยา

3) กรณีตัวอย่างที่ 3 : สามียชอบดุด่า ทำร้ายร่างกาย

3.1) สถานการณ์ความรุนแรง

ภรรยา (ผู้ถูกกระทำ) มีปัญหาทะเลาะวิวาทกับสามี (ผู้กระทำ) เป็นประจำ เนื่องจากผู้กระทำ มีนิสัยเจ้าชู้ อารมณ์ร้อน ชอบดุด่า และทำร้ายร่างกายบ่อยครั้ง เมื่อผู้ถูกกระทำ ขอแยกทางทำให้ผู้กระทำ ไม่พอใจทำลายทรัพย์สินในบ้านและทรัพย์สินของผู้ถูกกระทำ มีการต่อที่ใบหน้าผู้ถูกกระทำ หลายครั้งจนได้รับบาดเจ็บ

3.2) สาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

พฤติกรรมนอกใจไปมีหญิงอื่น อารมณ์ร้อน และการใช้คำพูดด่าทอด้วยถ้อยคำรุนแรง

3.3) การดำเนินการช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัว

1) การรับแจ้งเหตุและการสอบข้อเท็จจริง

วันที่ 9 มีนาคม 2564 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดราชบุรี ได้รับการประสานจากศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดราชบุรี กรณีผู้ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัวขอรับการคุ้มครองสวัสดิภาพ เนื่องจากสามีทำร้ายร่างกาย ชอบดุด่า

เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำรุนแรงในครอบครัวจังหวัดราชบุรี ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงและให้การช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแนะนำตามกระบวนการในส่วนที่เกี่ยวข้องร่วมกับทีมสหวิชาชีพจังหวัดราชบุรี ทราบว่าเกิดการกระทำรุนแรงในครอบครัว โดยการทำร้ายร่างกายและทรัพย์สิน ช่มชู้ ดุด่า ด่าทอด้วยคำพูดที่รุนแรง ทำร้ายจิตใจด้วยการมีหญิงอื่น ผู้ถูกกระทำ ต้องการแยกทางกับผู้กระทำ และไม่ให้ผู้กระทำมาทำร้ายร่างกายอีก

2) การคุ้มครองสวัสดิภาพ

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดราชบุรี ได้ให้คำแนะนำปรึกษา และให้ความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดราชบุรีรับเรื่องขอคุ้มครองสวัสดิภาพ และเข้าสู่กระบวนการพิจารณาไต่สวนตามคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพตามที่ผู้ถูกกระทำ ร้องขอ โดยผู้กระทำ รับทราบแล้วแต่ไม่มาตามนัด ศาลได้ดำเนินการตามขั้นตอน และออกคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ติดตามผลการปฏิบัติตามคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพพร้อมรายงานผลต่อศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดราชบุรี

3) การติดตามผล

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดราชบุรี วางแผนการเยี่ยมครอบครัว กำกับติดตามรายงานผลให้ศาลทราบ และประสานภาคีเครือข่ายในพื้นที่ช่วยเหลือดูแล กำกับติดตามในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2

รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17

แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี ได้แก่ จำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความโดยได้รวบรวมข้อมูลจาก

- 1) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม
- 2) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือ แบบ คร. 6 ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ข้อมูลจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง

1.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับคดีความรุนแรงในครอบครัวจากหน่วยงานในสังกัด ได้แก่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ประกอบด้วย ข้อมูลจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติฯ จำนวนการละเมิดคำสั่งและจำนวนการยอมความในชั้นสอบสวน รวมถึงข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว จำแนกประเภทของการกระทำผิด ระหว่างปี พ.ศ. 2555 - 2564 ดังนี้

**ตารางที่ 17 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บ
โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ**

ปีที่จัดเก็บ (1 มกราคม - 31 ธันวาคม)	จำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว		จำนวนคำสั่งกำหนด มาตรการ/วิธีการ เพื่อบรรเทาทุกข์	จำนวนการละเมิด คำสั่งกำหนด มาตรการ/วิธีการ บรรเทาทุกข์	จำนวน การยอมความ ชั้นสอบสวน
	ไม่ร้องทุกข์	ร้องทุกข์			
2555	142	400	-	-	86
2556	42	202	-	-	19
2557	54	200	41	5	44
2558	52	204	29	-	21
2559	2	108	16	1	8
2560	60	229	17	1	44
2561	10	188	27	19	30
2562	1	51	8	2	9
2563	38	185	7	-	40
2564	1	84	5	-	1
รวม	402	1,851	150	28	302

ข้อมูลจากตารางที่ 17 แสดงจำนวนคดีตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2555 - 2564 และจำนวนกรณีที่มีการร้องทุกข์และไม่ร้องทุกข์ พบว่า ในปี 2564 มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว 85 คดี แบ่งเป็นการร้องทุกข์ จำนวน 84 คดี คิดเป็นร้อยละ 98.82 และไม่ร้องทุกข์ จำนวน 1 คดี คิดเป็นร้อยละ 1.18 โดยมีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน 5 คำสั่ง และมีการยอมความชั้นสอบสวน จำนวน 1 คำสั่ง

**ตารางที่ 18 แสดงประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศและอายุของผู้ถูกกระทำที่จัดเก็บ
โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ**

ประเภทการกระทำความรุนแรง	จำนวนคดี						รวม
	ผู้ถูกกระทำฯ (ราย) อายุระหว่าง 0 - 18 ปี			ผู้ถูกกระทำ (ราย) อายุ 18 ปี ขึ้นไป			
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
1. การกระทำความรุนแรงร่างกาย	3	2	5	28	46	74	79
2. การกระทำความรุนแรงเพศ	14	87	101	15	67	82	183
3. การกระทำความรุนแรงจิตใจ	-	3	3	-	4	4	7
4. การกระทำความรุนแรงสังคม (การละเลย/การทอดทิ้ง)	-	1	1	-	-	-	1
5. อื่น ๆ (การค้ำมนุษย์ เอาบุตรไปขทาน ฯลฯ)	1	6	7	-	-	-	7
รวม	18	99	117	43	117	160	277

ข้อมูลจากตารางที่ 18 แสดงข้อมูลจำนวนผู้ถูกระทำฯ จำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 277 ราย และพบว่า สำหรับคดีที่ผู้ถูกระทำความรุนแรงอายุต่ำกว่า 18 ปี มีจำนวน 117 ราย โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 99 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.62 และเป็นเพศชาย จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.38 ประเภทความรุนแรงที่พบมากที่สุด คือ การกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 101 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.32 รองลงมา คือ การกระทำอื่น ๆ (การค้ำมนุษย์ เอาบุตรไปขอราน ฯลฯ) จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.98 และการกระทำความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.27

ผู้ถูกระทำความรุนแรงที่มีอายุมากกว่า 18 ปีขึ้นไป มีจำนวน 160 ราย โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 117 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.12 และเป็นเพศชาย จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.88 และพบว่า การกระทำความรุนแรงทางเพศมากที่สุด จำนวน 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.25 รองลงมา คือ การกระทำความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.25 และการกระทำความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.50

กรณีตัวอย่าง : กระบวนการดำเนินคดีความรุนแรงในครอบครัวของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนี้

1. เมื่อเกิดเหตุ เมื่อผู้เสียหายประสงค์จะร้องทุกข์ดำเนินคดี พนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์เหมือนคดีปกติทั่วไป
2. การสอบปากคำผู้เสียหาย พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้เสียหาย ว่า ประสงค์ที่จะต้องการให้นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลผู้ใด เช่น ญาติ เพื่อนๆ เข้าร่วมเป็นเพื่อนหรือที่ปรึกษาในการสอบปากคำหรือไม่ หากผู้เสียหายต้องการ พนักงานสอบสวน จะดำเนินการประสานไปยังบุคคลที่ผู้เสียหายต้องการให้เข้าร่วมในการสอบสวน หรือแจ้งนักสังคมสงเคราะห์หรือประสานแจ้ง ไปยังศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวของสำนักงานพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เชียงใหม่
3. เมื่อทำการสอบสวน สอบปากคำผู้เสียหายแล้ว พนักงานสอบสวนดำเนินการส่งตัวผู้เสียหายไปตรวจร่างกายและ ดำเนินการตามขั้นตอนการรวบรวมพยานหลักฐาน
4. ช่วงระหว่างดำเนินคดี พนักงานสอบสวนดำเนินการประเมินเห็นว่า จะเกิดความรุนแรงในครอบครัวอีก อาจให้ผู้เสียหายขอคุ้มครองชั่วคราว
 - 4.1 ขอคุ้มครองชั่วคราวต่อผู้ก่อกวนกับการหัวหน้าพนักงานสอบสวน แต่เป็นการคุ้มครองระยะสั้นจึงไม่ได้ปฏิบัติที่ผ่าน มาจึงไม่มีกรณีความรุนแรงฯ ที่เป็นตัวอย่าง
 - 4.2 ได้แนะนำให้ผู้เสียหายเดินทางไปด้วยตนเองหรือพนักงานสอบสวนเป็นผู้พาผู้เสียหายไปที่ศาลเยาวชนและ ครอบครัวจังหวัดเชียงใหม่ ขอยื่นให้ศาลออกคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว ทางศาลจะมีกระบวนการไต่สวนแยกต่างหากจากการ ดำเนินคดีอาญา
5. ที่ผ่านมา คดีความรุนแรงในครอบครัวมี 2 คดีที่ผู้เสียหายได้ยื่นคำร้องที่ศาลฯ ขอออกคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว
 - 1) คดีแรก ผู้เสียหายได้ยื่นคำร้องที่ศาลขอคุ้มครองชั่วคราว แต่ต่อมาผู้เสียหายได้ถอนคำร้องทุกข์ก่อนที่จะเข้าสู่ กระบวนการไต่สวนของศาลในการออกคำสั่ง
 - 2) คดีที่สอง ผู้เสียหายยื่นคุ้มครองชั่วคราวต่อศาลฯ ได้นัดไต่สวน และมีการไต่สวนแล้ว จึงไม่ได้ขอคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว

1.2 สำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักงานอัยการสูงสุด ได้รายงานจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่สำนักงานอัยการสูงสุดได้รับการยื่นสำนวนคดีจากพนักงานสอบสวน จำนวนคดีสั่งฟ้อง และสั่งไม่ฟ้องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และจำนวนคดีที่ยุติการดำเนินคดีในชั้นสอบสวน ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2564 ดังนี้

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุดทั่วประเทศ ประจำปี 2564 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2564)

การกระทำความรุนแรง ในครอบครัว	สั่งฟ้อง	สั่งไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี ชั้นพนักงานอัยการ
314	282	3	23

ข้อมูลจากตารางที่ 19 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานอัยการสูงสุด มีจำนวนรวม 314 คดี ในจำนวนคดีดังกล่าว แบ่งเป็นคดีสั่งฟ้อง 282 คดี คิดเป็นร้อยละ 89.81 สั่งไม่ฟ้อง 3 คดี คิดเป็นร้อยละ 0.96 และยุติการดำเนินคดีในชั้นพนักงานอัยการ จำนวน 23 คดี คิดเป็นร้อยละ 7.32

ตารางที่ 20 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทสำนวนคดี สำนัคดีชั้นพนักงานอัยการ และสำนวนคดีชั้นศาล ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2564 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม -31 ธันวาคม 2564)

ประเภท สำนวน	ยุติคดี		ใช้ มาตรการ ตาม มาตรา 10	ไม่ ฟ้อง	ฟ้อง		ใช้ มาตรการ ตาม มาตรา 10	ฝ่าฝืน มาตรการ ตาม มาตรา 10	ยอม ความ
	ยอม ความ	อื่นๆ			ฝ่าฝืน มาตรการ ตามมาตรา 10	อื่นๆ			
สารบบ ส.1	3	10	6	2	22	226	-	-	-
สารบบ ส.2	7	3	-	1	2	6	-	-	-
สารบบ ส.4	-	-	-	-	-	-	3	-	11
สารบบ ส.4 (ฟ้องความอาญา ด้วยวาจา)	-	-	-	-	3	23	-	-	-
รวม	10	13	6	3	27	225	3	-	11

หมายเหตุ : บางประเภทสำนวนมีการดำเนินการมากกว่า 1 วิธี

ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว ไม่ว่าจะมีความร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ โดยให้มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็นและสมควร ซึ่งรวมถึงการให้ผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์ การให้ผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เบื้องต้นตามสมควรแก่ฐานะ การออกคำสั่งห้ามผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปในที่พำนักของครอบครัวหรือเข้าใกล้ตัวบุคคลใดในครอบครัว ตลอดจนการกำหนดวิธีการดูแลบุตร

ข้อมูลจากตารางที่ 20 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทสำนวนคดี สำนักคดีชั้นพนักงานอัยการ และสำนวนคดีชั้นศาล ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2564

ในชั้นพนักงานอัยการ แบ่งเป็น สั่งฟ้อง จำนวน 282 เรื่อง ไม่ฟ้อง จำนวน 3 เรื่อง ยุติคดี (ยอมความ) จำนวน 10 เรื่อง และใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 6 เรื่อง ทั้งนี้ การออกมาตรการหรือคำสั่งตามมาตรา 10 เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่รัฐมนตรีมอบหมาย พนักงานอัยการเพียงมีบทบาทในการเก็บข้อมูลที่ปรากฏในสำนวนสอบสวน รายงานข้อมูลเชิงจำนวนที่มีคำสั่งฯ และข้อมูลการฝ่าฝืนมาตรการหรือคำสั่งตามมาตรา 10 หรือตามแบบที่แจ้งรายงานเป็นรายปี

ในชั้นศาล จำนวนรวม 14 เรื่อง แบ่งเป็นใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 3 เรื่อง และยอมความ จำนวน 11 เรื่อง ทั้งนี้ การยอมความคดีความรุนแรงในครอบครัว เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนหรือศาลในการจัดให้มีการบันทึกข้อตกลงในการกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฯ มาตรา 12 วรรคสอง เมื่อพนักงานอัยการได้รับสำนวนการสอบสวนแล้ว หากปรากฏว่ามีการยอมความ พนักงานอัยการจะส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินการให้จัดให้มีการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

หมายเหตุ สำนักงานอัยการสูงสุดได้มีการยื่นคำร้องคุ้มครองสวัสดิภาพให้แก่ผู้เสียหายหรือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่มีได้มีการร้องทุกข์ดำเนินคดี ตามหมวด 15 มาตรา 172 (ขอให้ศาลสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ) จำนวน 16 เรื่อง/คดี

กรณีกระบวนการของอัยการในการยื่นคำร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ตามหมวด 15 ในพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 พนักงานอัยการจะดำเนินการยื่นคำร้องตามแบบที่ศาลกำหนด คือ แบบ คส.1 คส.2 และ คส.3 และจะขอให้ศาลออกคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ โดยเป็นการขอให้กำหนดข้อห้ามผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ตามที่พระราชบัญญัติฯ กำหนดไว้ในมาตรา 174 ได้แก่ การห้ามเสพสุราหรือสิ่งมีนเมา การห้ามเข้าใกล้ที่อยู่อาศัยหรือที่ทำงานของผู้ถูกกระทำ การห้ามใช้หรือครอบครองทรัพย์สิน การห้ามกระทำการอันใดอันอาจนำไปสู่ความรุนแรงในครอบครัว หรือให้ผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการบำบัดรักษาแนะนำจากศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำหรือสถานพยาบาลหรือหน่วยงานตามที่ศาลกำหนด เป็นระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควร แต่ไม่เกินกว่าหกเดือน ทั้งนี้ พนักงานอัยการจะพิจารณาขอให้ศาลกำหนดมาตรการที่เหมาะสมตามพฤติการณ์ที่แตกต่างกันเป็นรายกรณี

ตารางที่ 21 แสดงสถิติจำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้กระทำผิด และจำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกกระทำของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2564 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2564)

ประเภทข้อหา	จำนวนคดี											
	ผู้กระทำ (ราย)						ผู้ถูกกระทำ (ราย)					
	อายุระหว่าง 0-18 ปี			อายุ 18 ปีขึ้นไป			อายุระหว่าง 0-18 ปี			อายุ 18 ปีขึ้นไป		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ	2	-	2	287	24	311	7	10	17	68	236	304
2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ	-	-	-	8	-	8	-	6	6	-	3	3
3. การกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. การกระทำความรุนแรงทางสุขภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลยทอดทิ้ง ผิดทำนองคลองธรรม ฯลฯ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	2	-	2	295	24	319	7	16	23	68	239	307
รวมทั้งสิ้น	321 ราย						330 ราย					

หมายเหตุ : บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน

ข้อมูลจากตารางที่ 21 แสดงสถิติจำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหาของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ (บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน) โดยจำนวนคดีจำแนกตามอายุและเพศของผู้กระทำผิดเกี่ยวกับคดีความรุนแรงรวมจำนวน 321 ราย และจำนวนคดีจำแนกตามอายุและเพศของผู้กระทำความรุนแรง รวมจำนวน 330 ราย ดังนี้

ผู้กระทำ จำนวน 321 ราย

จำแนกตามประเภทข้อหา พบว่า ผู้กระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ จำนวน 313 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.50 และผู้กระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.50 ของจำนวนผู้กระทำความรุนแรงทั้งหมด เมื่อจำแนกตามเพศผู้กระทำ เป็นเพศชาย จำนวน 297 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.52 และเพศหญิง จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.48

ผู้ถูกกระทำ จำนวน 330 ราย

จำแนกตามประเภทข้อหา พบว่า ถูกกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ จำนวน 321 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.27 และถูกกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.73 ของจำนวนผู้กระทำความรุนแรงทั้งหมด เมื่อจำแนกตามเพศผู้ถูกกระทำ เพศชาย จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.73 และเพศหญิง จำนวน 255 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.27

ตารางที่ 22 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกกระทำ
ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2564 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2564)

ประเภทข้อหา	ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกกระทำ							รวม
	คู่สมรส	คู่สมรสเดิม	ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส	บุตร	บุตรบุญธรรม	สมาชิกในครอบครัว	บุคคลใด ๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน	
1. การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ	72	13	51	21	-	145	18	320
2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ	-	1	-	5	-	3	-	9
3. การกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ	-	-	-	-	-	1	-	1
4. การกระทำความรุนแรงทางสุขภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-
5. การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลยทอดทิ้ง ฆาตกรรม ฯลฯ)	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	72	14	51	26	-	148	18	330

หมายเหตุ : บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน

ข้อมูลจากตารางที่ 22 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกกระทำของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2564 จำนวน 330 ราย (บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน) พบว่า ผู้กระทำส่วนใหญ่เป็นสมาชิกในครอบครัว จำนวน 149 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.15 รองลงมา คือ คู่สมรส จำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.82 และผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภรรยา โดยมิได้จดทะเบียนสมรส จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.45 โดยการกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ มีปรากฏในเกือบทุกประเภทความสัมพันธ์ โดยเฉพาะสมาชิกในครอบครัวมีมากที่สุด คือ 145 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.94

1.3 สำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักงานศาลยุติธรรม ได้รายงานข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่ศาลรับฟ้องโดยตรงตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประกอบด้วย จำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่ศาลรับฟ้อง จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา 11 จำนวนการเห็นชอบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ตามมาตรา 10 ในการกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และจำนวนการยอมความในชั้นศาล ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2564 โดยเปรียบเทียบข้อมูลในช่วง 10 ปี ดังนี้

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม

ระยะเวลา (พ.ศ.)	จำนวนคดี ฟ้องใหม่ (ฟ้องศาล โดยตรง)	จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการ/ วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์		จำนวนการละเมิด คำสั่งของศาลที่กำหนด มาตรการ/วิธีการ บรรเทาทุกข์ (มาตรา 10 และมาตรา 11)	จำนวน การยอมความ ชั้นพิจารณาคดี (มาตรา 12 และ มาตรา 16)
		คำสั่งของพนักงาน เจ้าหน้าที่ซึ่งศาลเห็นชอบ (มาตรา 10 วรรคสอง)	คำสั่งศาล (มาตรา 11)		
2555	64	1	-	1	1
2556	95	15	-	-	15
2557	53	2	-	-	2
2558	74	2	-	-	-
2559	83	-	-	-	-
2560	50	-	-	-	-
2561	48	-	3	-	-
2562	52	1	-	-	4
2563	53	1	-	-	-
2564	168	-	-	-	2
รวม	740	22	3	1	24

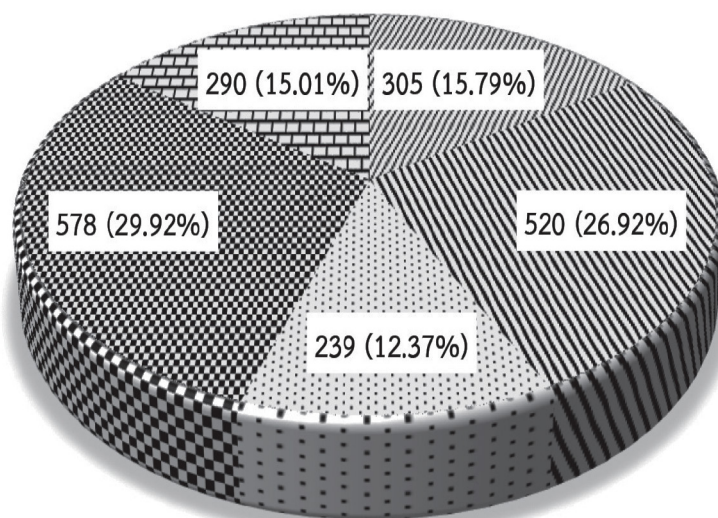
ข้อมูลจากตารางที่ 23 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม เปรียบเทียบในช่วง 10 ปี (ระหว่างเดือน มกราคม 2555 - ธันวาคม 2564) พบว่า คดีฟ้องศาลโดยตรงในปี 2564 มีจำนวน 168 คดี มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี 2563 จำนวน 115 คดี คิดเป็นร้อยละ 68.45

2) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร.6)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้รวบรวมข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร.6) ซึ่งบันทึกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด 76 จังหวัด และศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2564 ซึ่งการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นประกอบด้วย การเข้ารับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว การจัดให้ผู้ถูกระทำเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์ คำแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ การจัดให้ผู้ถูกระทำร้องทุกข์ และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สรุปข้อมูลจากแบบบันทึกการให้ความช่วยเหลือ ดังนี้

แผนภูมิที่ 17 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2564 จากแบบ คร.6 จำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

- ✎ การจัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับการรักษาแพทย์
- ✎ การจัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์
- ✎ การจัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องทุกข์ หากผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- ✎ การระงับเหตุและสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
- ✎ อื่นๆ

หมายเหตุ : แต่ละรายอาจได้รับความช่วยเหลือเบื้องต้นมากกว่า 1 วิธี

ข้อมูลจากแผนภูมิที่ 17 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ปี 2564 ทั้งสิ้น 1,932 ความช่วยเหลือ ประกอบด้วย การระงับเหตุและสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด จำนวน 578 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.92 รองลงมา คือ การจัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ จำนวน 520 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.92 และการจัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับการเข้ารักษาจากแพทย์ จำนวน 305 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.78

ส่วนที่ 3

บทวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรง ในครอบครัว และแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

เนื้อหาส่วนที่ 3 ของรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2564 เป็นการนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัวและแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฯ ดังนี้

1. บทวิเคราะห์ด้านความแตกต่างในด้านข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรง

จากการเปรียบเทียบข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงฯ ระหว่างกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในแต่ละปี ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบข้อมูลในช่วงปี พ.ศ. 2560 – 2564 ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 24 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกับข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ปี	จำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงที่เข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จากระบบฐานข้อมูล ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th
2560	21,218	1,104
2561	14,237	1,211
2562	15,797	1,515
2563	16,676	1,732
2564	16,672	2,065

จากตารางที่ 24 แสดงความแตกต่างระหว่างข้อมูลผู้ถูกกระทำความรุนแรงที่เข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกับข้อมูลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยในปี 2564 ความแตกต่างระหว่างข้อมูลของทั้งสองหน่วยงาน มีอัตราส่วน 8.07 ต่อ 1 เนื่องจากกรณีผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงฯ ที่เข้าสู่กระบวนการช่วยเหลือดูแลเบื้องต้นของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีบางกรณีที่ไม่ได้เข้าสู่กระบวนการคุ้มครองช่วยเหลือของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ส่งผลให้จำนวนข้อมูลของทั้งสองหน่วยงานมีความแตกต่างกัน

2. การดำเนินงานด้านการยุติความรุนแรงและการส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็งในปี 2564

2.1 นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2560 - 2564

จากสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวดังกล่าว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ยังคงมีการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2560 - 2564 ซึ่งกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ด้านครอบครัว 5 ด้าน ได้แก่

1) ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาศักยภาพของครอบครัว เป็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการส่งเสริมให้ครอบครัวมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน มีสัมพันธภาพที่ดี และทำบทบาทหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม และส่งเสริมให้ครอบครัวดำเนินชีวิตโดยยึดมั่นในหลักคุณธรรมและจริยธรรม พร้อมทั้งส่งเสริมให้ครอบครัวดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ครอบครัวมีภูมิคุ้มกัน สามารถพึ่งพาตนเองได้ภายใต้สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

2) ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างหลักประกันความมั่นคงของครอบครัว เป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมให้มีการจัดสวัสดิการครอบครัวขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของครอบครัวทุกลักษณะ การส่งเสริมความมั่นคงด้านเศรษฐกิจของครอบครัวตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการส่งเสริมวินัยการออมในครอบครัว พร้อมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีบรรยากาศการเรียนรู้ และความปลอดภัยสำหรับครอบครัว

3) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการที่เอื้อต่อความเข้มแข็งของครอบครัว เป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพกลไกและบุคลากรที่ทำงานด้านครอบครัว การพัฒนากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับครอบครัว ให้มีความทันสมัยให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และพัฒนาการบริหารจัดการการทำงานด้านครอบครัวอย่างเป็นระบบ พร้อมกับการส่งเสริมและพัฒนางานวิชาการด้านครอบครัว

4) ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนเครือข่ายทางสังคมเพื่อพัฒนาครอบครัว เป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการสร้างและผลักดันเครือข่ายทางสังคมทุกรูปแบบ ทุกระดับ ให้มีศักยภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาครอบครัวอย่างต่อเนื่อง และสร้างการมีส่วนร่วมอย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดระบบเครือข่ายครอบครัวในรูปแบบต่าง ๆ

5) ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนากระบวนการสื่อสารสังคมเพื่อพัฒนาครอบครัว เป็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการส่งเสริมการผลิตสื่อและช่องทางสื่อสารการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาครอบครัวเข้มแข็ง และการพัฒนากระบวนการใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ร่วมกันของครอบครัว รวมทั้งการพัฒนากลไกและส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายด้านสื่อให้มีประสิทธิภาพ

2.2 การขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2560 - 2564

สืบเนื่องจากการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2560 - 2564 ทั้ง 5 ด้าน ดังกล่าว ในปี 2564 สค. ได้ดำเนินมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวทั้งระยะสั้นและระยะยาว ในการส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง ได้แก่

2.2.1 การดำเนินการคณะกรรมการขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว คณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์ครอบครัวแห่งชาติ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว อันประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ และองค์กรพัฒนาเอกชนที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ มีหน้าที่และอำนาจในการเสนอแนะนโยบาย มาตรการ และแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวต่อคณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์ครอบครัวแห่งชาติ ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน และภาคประชาชนเพื่อขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

2.2.2 การสร้างระบบพัฒนาศักยภาพครอบครัวเข้มแข็ง สค. ได้ดำเนินการสร้างระบบพัฒนาศักยภาพครอบครัวเข้มแข็ง ได้แก่ การให้สมาชิกในครอบครัวรับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง มีการใช้เวลาร่วมกันเกิดความสัมพันธ์อันดี ครอบครัวมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัว การพิทักษ์สิทธิของบุคคลในครอบครัว รู้เท่าทันและเฝ้าระวังปัญหาครอบครัว เกิดชุมชนต้นแบบในการขับเคลื่อนกิจกรรมบริหารจัดการในชุมชน ประชาชน กลุ่มเปราะบางได้รับการช่วยเหลือโดยการเข้าถึงสิทธิด้านอาชีพ รายได้ เจ้าหน้าที่สหวิชาชีพ วิทยากรด้านครอบครัว ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน และผู้เกี่ยวข้อง

ให้มีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหลักประกันความมั่นคงของครอบครัว และความรุนแรงในครอบครัว อย่างจริงจัง มีกระบวนการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เหมาะสม นอกจากนี้ สค. มีการพัฒนาเว็บไซต์ เพื่อนครอบครัว คือ www.เพื่อนครอบครัว.com และ @linefamily เพื่อเป็นพื้นที่ในการให้คำปรึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญในด้าน กฎหมายและสังคม รวมทั้งเป็นห้องแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และองค์ความรู้ให้แก่ครอบครัว ซึ่งมีเครือข่ายร่วมให้คำปรึกษาด้าน สิทธิตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสตรีและครอบครัว มีจิตอาสาในการพัฒนาคุณภาพชีวิต การช่วยเหลือเด็ก สตรี และบุคคล ในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว

2.2.3 การเสริมสร้างกลไกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ในการดำเนินงานช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพครอบครัวตามพระราชบัญญัติฯ สค. ได้ดำเนินการเสริมสร้างกลไก ตามพระราชบัญญัติฯ ดังนี้

1) การพัฒนาศักยภาพพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550 รายใหม่เพิ่มเติม จำนวน 85 คน โดยมีการอบรมพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2564 รุ่นที่ 25 ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 29 คน และมีการอบรมเสริมสร้างความรู้ พร้อมประเมินผู้ดำรงตำแหน่งพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เพื่อแต่งตั้ง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ สำหรับผู้มีประสบการณ์ทำงานเป็นที่ประจักษ์ จำนวน 56 คน ดังนั้น ตั้งแต่ปี 2552 จนถึงปัจจุบัน สค. ได้มีการอบรมและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ทั่วประเทศแล้ว จำนวนทั้งสิ้น 1,194 คน

2) การเสริมสร้างศักยภาพของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550 โดยดำเนินการเสริมสร้างทักษะและศักยภาพของพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ และเครือข่ายผู้ปฏิบัติงาน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

3) การอบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 3 รุ่น รุ่นที่ 1 เมื่อวันที่ 16 – 17 ธันวาคม 2564 รุ่นที่ 2 วันที่ 20 – 21 ธันวาคม 2564 และรุ่นที่ 3 วันที่ 26 – 27 มกราคม 2565

4) การอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “บทบาทหน้าที่ของผู้อำนวยการศูนย์บริการคนพิการ สำนักงานพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว” เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2564

2.2.4 การเสริมสร้างกลไกเครือข่ายในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

1) การดำเนินการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรง ต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ในปี 2564 สค. ร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและองค์กรพัฒนาเอกชน ได้ร่วมกันลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคล ในครอบครัว วัตถุประสงค์เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ร่วมกับภาคีเครือข่ายที่มุ่งเน้นการบูรณาการความร่วมมือทั้งในการเฝ้าระวัง ป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือ และคุ้มครอง รวมทั้ง ดำเนินกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพตอบสนองสถานการณ์ และความต้องการของผู้ประสบปัญหาได้มากยิ่งขึ้น บันทึก ข้อตกลงความร่วมมือฯ ดังกล่าว เป็นการผสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาคีเครือข่าย รวม 27 หน่วยงาน ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ จำนวน 16 หน่วยงาน และองค์กรพัฒนาเอกชน จำนวน 11 องค์กร

2) การขับเคลื่อนกลไกผู้ปฏิบัติงานแบบสหวิชาชีพ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ (พม.) ได้ดำเนินการบูรณาการกลไกที่สำคัญในการช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานด้านความรุนแรงในครอบครัว ให้อยู่ภายใต้แนวคิด One Home : บ้านเดียวกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการแก้ไขปัญหา แก่ผู้ประสบปัญหาทางสังคมได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

3) การขับเคลื่อนกระบวนการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว พม. ได้ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทบทวนและปรับปรุงกระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ถูกกระทำด้วย ความรุนแรงในครอบครัวให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ทางสังคม โดยกำหนดขั้นตอนกระบวนการ ได้แก่

ขั้นตอนการรับแจ้งเหตุ (ทันที) ขั้นตอนการสอบข้อเท็จจริง (ภายใน 24 ชม) ขั้นตอนการส่งต่อให้ความช่วยเหลือคุ้มครอง (ภายใน 72 ชม.) ขั้นตอนการร้องทุกข์ (ภายใน 3 เดือน) และขั้นตอนการติดตามผล (ภายใน 1 ปี) โดยดำเนินการร่วมกับ จังหวัดในการขับเคลื่อนกระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีผลทางปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดต่อไป

2.2.5 การขับเคลื่อนศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค โดย สค. ได้ดำเนินการจัดการประชุมเสริมสร้างศักยภาพเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ เพื่อเพิ่มทักษะ การปฏิบัติงาน เสริมสร้างศักยภาพ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว อย่างมีประสิทธิภาพ ชี้แจงแนวทางในการดำเนินงานและการรายงานผลการดำเนินงานในการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ถูกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว

2.2.6 การพัฒนากฎทางกฎหมายด้านความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2564 สค. ได้ดำเนินการประเมินผล สัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 12 พฤศจิกายน 2550 ซึ่งตามพระราชบัญญัติ หลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 สค. จึงดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์ ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 โดยแต่งตั้งคณะทำงานประเมินผลสัมฤทธิ์ ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1) การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วย ความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 โดยรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรพัฒนาเอกชน ที่เกี่ยวข้อง และรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

2) การจัดทำรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550 ซึ่งได้จากการวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบของกฎหมาย มาตรการสำคัญ ความสอดคล้อง กับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชน ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาวะ และพิจารณา ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

2.2.7 การสร้างความตระหนักรู้ในเรื่องความรุนแรงในครอบครัว สค. มีนโยบายดำเนินการสร้างความตระหนักรู้ ในเรื่องความรุนแรงในครอบครัวผ่านกระบวนการสื่อสารสังคมเพื่อพัฒนาครอบครัว การส่งเสริมการผลิตสื่อและช่องทางสื่อ การเรียนรู้เพื่อพัฒนาครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง การสร้างกระแสสังคมและสร้างภูมิคุ้มกันครอบครัวจากความรุนแรงโดยได้ ดำเนินการ ดังนี้

1) จัดงานรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ของทุกปี สค. ได้จัดงานรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ภายใต้แนวคิดที่แตกต่างกันในแต่ละปี โดยในปี 2564 สค. ได้ดำเนินการจัดงานรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ภายใต้แนวคิด “พม. ทอล์ก ครอบครัว วิธีใหม่รับมืออย่างไรร่วมกับความรุนแรงในครอบครัว” ในงานมีกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ กิจกรรมการประกวดสื่อสร้างสรรค์ ด้านความรุนแรงในครอบครัว กิจกรรมรณรงค์สร้างกระแสสังคมในการไม่ยอมรับ ไม่นิ่งเฉย และไม่กระทำความรุนแรง ในครอบครัว นอกจากนี้ ในส่วนภูมิภาคมีการจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี บุคคลในครอบครัว และความรุนแรงในสังคมทุกรูปแบบ รวมทั้งร่วมกับหน่วยงานองค์กรเครือข่ายจัดกิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงฯ ในรูปแบบ ต่าง ๆ

2) สื่อรณรงค์เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในการยุติความรุนแรงในครอบครัว สค. ได้ผลิตสื่อรณรงค์ เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในการยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ได้แก่

สื่อสิ่งพิมพ์ : มีการผลิตและเผยแพร่สื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อประชาสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับความรุนแรง ในครอบครัว ได้แก่ สื่อแผ่นพับ โปสเตอร์ สื่อนิทรรศการ หนังสือเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว สื่อเอกสารเกี่ยวกับกฎหมาย

ความรุนแรงในครอบครัว สิทธิและสวัสดิการสำหรับผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว สื่อคู่มือการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

สื่อดิจิทัล : มีการผลิตสื่อดิจิทัล เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว ในช่องทางสื่อออนไลน์

3. แนวทางการดำเนินงานในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2565

3.1 การเสริมสร้างมาตรการในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว

3.1.1 การดำเนินการจัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว สืบเนื่องจากปี 2564 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและองค์กรพัฒนาเอกชน ได้ร่วมกันลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ในปี 2565 ศค. จึงกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามบันทึกข้อตกลงดังกล่าว โดยจะจัดทำและขับเคลื่อน (ร่าง) แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ที่มีเป้าหมาย และตัวชี้วัดที่ชัดเจน โดยใช้กรอบแนวทางการขับเคลื่อนตามมาตรการ 5P ได้แก่ 1) มาตรการด้านนโยบาย (Policy) 2) มาตรการด้านการป้องกัน (Prevention) 3) มาตรการด้านการคุ้มครอง (Protection) 4) มาตรการด้านการดำเนินคดี (Prosecution) และ 5) มาตรการหุ้นส่วนความร่วมมือ (Partnership) ทั้งนี้ จะนำ (ร่าง) แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ไปสู่การปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

3.1.2 การดำเนินการคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว ศค. มีแผนงานในการขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว ผ่านกลไกคณะอนุกรรมการฯ อันประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ และองค์กรพัฒนาเอกชนที่เกี่ยวข้อง

3.1.3 การเสริมสร้างและสนับสนุนศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ทั้งในส่วนกลาง ตั้งอยู่ที่กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กรุงเทพมหานคร และในส่วนภูมิภาค ตั้งอยู่ที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.) โดยการเสริมสร้างความรู้เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ซึ่งมีจังหวัดละ 1 คน ให้มีทักษะในการดำเนินการรับแจ้งเหตุ คุ้มครอง บำบัด ฟื้นฟู เยียวยาผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงฯ และครอบครัว ให้คำปรึกษา รวมถึงการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ประสบปัญหาหรือผู้พบเห็นการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

3.1.4 การขับเคลื่อนระบบข้อมูลสารสนเทศด้านครอบครัว ในปี 2565 ศค. กำลังดำเนินโครงการคลังข้อมูลสารสนเทศด้านครอบครัวแห่งชาติ (Family Big Data) โดยวางแผนจัดทำระบบเชื่อมโยงข้อมูลพื้นฐานจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขณะนี้อยู่ระหว่างหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และนับตั้งแต่เมษายน 2563 จนถึงปัจจุบัน ที่มีการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อนครอบครัว www.เพื่อนครอบครัว.com และ @linefamily เพื่อเป็นพื้นที่ในการให้คำปรึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญในด้านกฎหมายและสังคม รวมทั้งเป็นห้องแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และองค์ความรู้ให้แก่ครอบครัว ซึ่งปัจจุบันมีเครือข่ายที่ให้คำปรึกษาด้านสิทธิตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสตรีและครอบครัว ในประเด็นอื่น ๆ นอกจากนี้ ในปี 2565 ศค. ร่วมกับสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน) กำหนดดำเนินการพัฒนาระบบการเรียนรู้แบบออนไลน์เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว (E-Learning) จำนวน 9 หลักสูตร สำหรับการเรียนรู้ของทิมสหวิชาชีพผู้ปฏิบัติงานด้านความรุนแรงในครอบครัว

3.2 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

3.2.1 การเสริมสร้างพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ตั้งแต่ปี 2552 จนถึงปี 2564 ศค. ได้ดำเนินการจัดอบรมพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาแล้วจำนวน 25 รุ่น ทั้งนี้ ในปี 2565 ศค. กำหนดจัดอบรมพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 รุ่นที่ 26 โดยมีกลุ่มเป้าหมาย

ผู้เข้ารับการอบรมรายใหม่ จำนวน 50 คน

3.2.2 การพัฒนาศักยภาพของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในปี 2565 สค. กำหนดจะดำเนินการเสริมสร้างทักษะและศักยภาพของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฯ และเครือข่ายผู้ปฏิบัติงานฯ โดยจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการทบทวนแนวทางและรูปแบบการทำงานของทีมสหวิชาชีพเพื่อลดความรุนแรงในครอบครัว กลุ่มเป้าหมาย คือ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฯ จำนวน 50 คน

3.2.3 การเสริมสร้างพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี ในปี 2565 สค. มีแผนจะดำเนินการเพื่อมอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ให้มีอำนาจในการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติฯ รวมทั้งจะจัดทำแนวทางการดำเนินงานกรณีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3.3 การเสริมสร้างกลไกเครือข่ายด้านความรุนแรงในครอบครัว

ในปี 2565 สค. มีแผนดำเนินการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพกลไกชุมชน “ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.)” อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นกลไกในการป้องกัน รับแจ้งเหตุ และประสานส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ กรณีมีเหตุกระทำความรุนแรงในครอบครัว ซึ่ง สค. ได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งและดำเนินงานนับตั้งแต่ปี 2547 จนถึงปัจจุบัน มี ศพค. ในทุกจังหวัดทั่วประเทศ จำนวน 7,149 แห่ง และ สค. ได้ดำเนินการพัฒนาศักยภาพคณะทำงาน ศพค. อย่างต่อเนื่องในการสอดส่อง และแจ้งเหตุความรุนแรงในครอบครัวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3.4 การดำเนินการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

ในปี 2565 สค. ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวสืบเนื่องจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ดังกล่าวข้างต้น สค. ได้รวบรวมข้อมูลและผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติฯ เพื่อกำหนดกรอบแนวทางการปรับปรุง แก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว โดยดำเนินการภายใต้คณะกรรมการจัดทำร่างกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ในการนี้ สค. วางแผนจะพิจารณารอบแนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันและเป็นไปตามที่พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 กำหนด

3.5 การสร้างทัศนคติความเข้าใจต่อประชาชนเพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว

ในปี 2565 สค. ได้กำหนดแนวทางการจัดจรรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี บุคคลในครอบครัว และความรุนแรงในสังคมทุกรูปแบบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างกระแสสังคมให้เกิดความตระหนักต่อปัญหาและนำไปสู่การรวมพลังของทุกภาคส่วนในการยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี บุคคลในครอบครัว และความรุนแรงในสังคมทุกรูปแบบ การดำเนินการประกอบด้วย

3.5.1 กิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ร่วมกับหน่วยงานทุกภาคส่วนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยในปี 2565 จะกำหนดหัวข้อและรูปแบบให้สอดคล้องกับสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว

3.5.2 การผลิตสื่อรณรงค์ยุติความรุนแรงฯ การผลิตสื่อประชาสัมพันธ์รณรงค์ยุติความรุนแรงฯ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ทางช่องทางสื่อในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สื่อเผยแพร่ในสื่อสารสนเทศ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายตระหนักถึงปัญหา รับรู้สิทธิ ช่องทางการให้ความช่วยเหลือ และเข้าถึงการให้บริการคุ้มครองช่วยเหลือที่เป็นมิตรมากขึ้น สื่อมวลชนตระหนักและให้ความร่วมมือในการนำเสนอข้อมูลอย่างสร้างสรรค์ และปรับเจตคติ ทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานด้านครอบครัว บุคคล ชุมชน และสังคม

เอกสารอ้างอิง

กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2565) แบบบันทึกข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ของหน่วยงานบ้านพักเด็กและครอบครัว 77 จังหวัด (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2564).

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2565) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรงครอบครัว หรือแบบ คร.6 ประจำปี 2564.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2564) รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2563.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2565) ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้ <http://www.violence.in.th>.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2564) รายงานผลการสำรวจโครงการสำรวจสถานการณ์ครอบครัวไทยในช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID – 19) ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” ปี 2564.

คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี, (2564) รายงานผลการสำรวจระดับประเทศ ความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้สถานการณ์การระบาดโรคโควิด-19, ปี 2563-64

มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์), (2565) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี 2564 ของมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2564)

มูลนิธิเพื่อนหญิง, (2565) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ประจำปี 2564 ของมูลนิธิเพื่อนหญิง ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2564)

มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก, (2565) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2564).

มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล, (2565) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2564).

โรงพยาบาลตำรวจ, (2565) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลตำรวจ (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2564).

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC) สายด่วน 1300 สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2565) แบบสรุปรายงานผู้ถูกกระทำถูกความรุนแรงในครอบครัวที่ขอรับจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประจำปี 2564 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2564).

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, (2565) ข้อมูลการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อน ปี 2564.

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, (2564) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2564).

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ, (2565) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ฯ (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2564).

สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร, (2565) บันทึกข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี โรงพยาบาลในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2564).

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร, (2565) แบบบันทึกข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2564).

กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, (2565) สถิติผู้มารับบริการในศูนย์พึ่งได้ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, (2565) แบบรายงานคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2564. (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2564)

สำนักงานศาลยุติธรรม, (2565) สถิติคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2564. (มกราคม - ธันวาคม)

สำนักงานอัยการสูงสุด, (2565) แบบรายงานคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2564. (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2564)

คณะผู้จัดทำ

คณะที่ปรึกษา

นางจินตนา	จันทร์บำรุง	อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
นางสาวสุนีย์	ศรีสง่าตระกูลเลิศ	รองอธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
นางรุ่งทิwa	สุดแดน	รองอธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
นางกุสุมา	พนอนนุอุดมสุข	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมสถาบันครอบครัว
นางสาวอมรรัตน์	ศรีฉ่า	ผู้อำนวยการกลุ่มคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ กองส่งเสริมสถาบันครอบครัว กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

คณะผู้จัดทำ

นายกรณรงค์	เหรียญระวี	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
นางวัชนี	อำนวยการสกุล	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
นางสาวนุชนารถ	แซ่บ้าง	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
นางสาวกมลพรรณ	ศักดิ์บริบูรณ์	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
นายวงศกร	นราพันธ์	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
เลขที่ 1034 ถนนกรุงเกษม แขวงคลองมอหานะ
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100